

Studiul traseului turistic Novi
Kneževac, Čoka, Kikinda

Conținutul

INTRODUCERE	4
CUVINTE CHEIE	5
REZUMAT	6
PREZENTARE GENERALĂ A POTENȚIALULUI TURISTIC MUNICIPIUL NOVI KNEŽEVAC	7
1. CASTELUL SERVIJSKI - ŠULPE, NOVI KNEŽEVAC	8
2. CASTELUL MALDEGEM, NOVI KNEŽEVAC	9
3. PODLOKANJ - SAT ETNO	11
4. RĂMĂȚIILE MĂNĂȘTIILOR SFÂNTULUI GHEORGHE - MAJDAN	12
5. RESTAURANT ȘI CAZARE „LOVAC” NOVI KNEŽEVAC	13
6. ÎNTÂLNIREA TRADIȚIONALĂ A EVENIMENTELOR „VARA PE TISA” NOVI KNEŽEVAC.....	14
7. CAPELA SERVIJSKI NOVI KNEŽEVAC.....	15
PREZENTARE GENERALĂ A POTENȚIALULUI TURISTIC MUNICIPIUL ČOKA	17
8. BISERICA SFÂNTA TREIME A MUNICIPIULUI BISERICII ROMANO-CATOLICE DIN ČOKA	18
9. OSTOJICEVO, SEDIUL COMUNITĂȚII NAȚIONALE POLONEZE DIN SERBIA	19
10. CASTELUL LEDERER DIN ČOKA.....	20
11. PENSIUNE CU CAZARE „ ŽDREBAC - VILA ALBA " ČOKA	21
PREZENTARE GENERALĂ A POTENȚIALULUI TURISTIC MUNICIPIUL KIKINDA	22
12. MUZEUL NAȚIONAL KIKINDA.....	23
13. ZILELE DOVLECELOR (DANI LUDAJE).....	25
14. TEMPLUL SFÂNTULUI PĂRINTE NICOLAE DIN KIKINDA	27
15. Moara uscata pentru macinarea cerealelor (Suvaca)	28
16. SĂRBĂTORI DE PAȘTE ȘI CAMPIONATUL MONDIAL ÎN Zdrobirea Ouălor de Paște, MOKRIN	30
17. CASA MOKRIN - MOKRIN HOUSE	31
18. SIMPOZION „Tera" - KIKINDA.....	32
19. COLONIA DE ARTĂ A ASOCIAȚIEI CETĂȚENILOR „ARIPILE UNUI INGER” - KOZARCI NOI	36
20. "GUSLE" SOCIETATEA ACADEMICA DE ÎNGRIJAREA A MUZICI.....	40
21. HOSTEL „PAPARAZZO” KIKINDA	44
22. RESTAURANT ETNO „KOD FIĆOKA” KIKINDA.....	45
23. RESTAURANT CU CAZARE BED & BREAKFAST ‘TWENTY’ ‘KIKINDA	46
24. RESTAURANT CU CAZARE "CAFFE - CAFFE" KIKINDA	47
25. CAZARE APARTAMENT MIRROR "MONZA" - KIKINDA.....	48

26. RESTAURANT DE BUCĂTĂRĂ INTERNĂ „CLASA NAȚIONALĂ - LA ČVARKA” KIKINDA	49
27. RESTAURANT FAST FOOD DE FAMILIE „UJNINA KUJNA” KIKINDA	50
28. MAGAZIN SPECIALIZAT SI CAFETERIE „MALA RADIONICA KAFE” KIKINDA	51
29. CONCEPT BAR "CAFFE CLUB MONZA" KIKINDA	52
CALENDARUL EVENIMENTELOR TURISTICE - MANIFESTARE PRELUCRATA PE RUTA (IN REPUBLICA SERBIA)	53
CONCLUZIE	55

INTRODUCERE

Dezvoltarea NEVOILOR turistice, de la turismul individual la cel charter de masă, poate fi ilustrată printr-un exemplu de dezvoltare istorică și de clasă a nevoilor umane, dar și un exemplu al dinamicii acestora în timp și spațiu, mediu social și social și segmente de populație. Nevoile turistice sunt „interpolate” în sistemul nevoilor umane în funcție de condițiile în care se formează. Expresia lor economica se manifesta in consum, marimea, structura si dinamismul acestuia, dar si in alte caracteristici.

Pe de alta parte, OFERTA destinatiilor turistice depinde de potentialele legate de fondul cultural si istoric al unei anumite zone geografice, dar si de nivelul de constientizare a populatiei locale, cand vine vorba de turism si de castigurile din acesta..

Nevoile turistice sunt satisfăcute în mare parte de ofertele din zonă

- bunuri turistice sau

- serviciu de importanță economică.

De regulă, cererea turistică este separată spațial de oferta turistică. Separarea poate fi de la câțiva kilometri până la câteva mii de kilometri. Distanța depinde de distanța de la locul de reședință permanentă și de locul turistic dorit.

Orașele, adică marile aglomerări urbane, de regulă, sunt și centre mari emițătoare de cerere turistică, indiferent pe ce se bazează creșterea aglomerației urbane, fie că este vorba de industrie, comerț sau politică..

În comunitățile mai mici, nu putem spera la vizite constante și în masă ale turiștilor, precum și la aceeași ofertă de potențial turistic și de aceea trebuie să ajungem la soluția originală și să căutăm resurse care să ne diferențieze mediul rural de cel urban și cel urban..

Pe de altă parte (când vine vorba de turiști sau consumatori turistici), nivelul de trai atins permite anumitor categorii de populație să-și satisfacă nevoile turistice. Membrii acestor categorii de populație caută locuri diferite de domiciliul lor. Ei caută diverse resurse antropice, etnologice, materiale sau naturale, care să le ofere oportunitatea de recreere, odihnă, liniște, distracție și caută locuri care să le permită chiar și o scurtă evadare din viața de zi cu zi din locul lor de reședință. . Aici ne vedem șansa și încercăm să atragem oaspeți din categorii și locuri urbanizate către destinațiile noastre „mai lente și mai liniștite”, adică BANATUL DE NORD.

Acest studiu vorbește despre această problemă și oferă răspunsuri la multe dintre întrebările puse.

CUVINTE CHEIE

Turism, studiu, Banat, evenimente

REZUMAT

Studiul privind potențialele turistice din municipiile Novi Kneževac, Čoka și orașul Kikinda cu locuri populate din municipiul Kikinda arată toate acele lucruri tradițional importante pe care această parte a Banatului de pe partea sârbă a graniței le oferă potențialilor turiști. În colaborare cu colegii experți în turism din România, produsul final al acestui studiu ar trebui să fie o broșură care să înregistreze o parte din potențialul turistic de ambele părți ale graniței, propunând potențialilor turiști ce să viziteze, unde să doarmă, să mănânce bine și cunoașteți această zonă. Scopul broșurii este de a menține potențialii turiști să rămână pe traseu mai mult decât arată statisticile anterioare (1 noapte).

PREZENTARE GENERALĂ A POTENȚIALULUI TURISTIC

MUNICIPIUL NOVI KNEŽEVAC

1. CASTELUL SERVIJSKI - ŠULPE, NOVI KNEŽEVAC

Vasa Stajić ne oferă cele mai multe informații despre familia Servijski în lucrarea sa „Biografii Novi Sad”, unde afirmă că familia Cincar Servijski a locuit în Novi Sad, cunoscută pentru că a fondat unul dintre cele mai mari fonduri de burse ale cărui fonduri mari nume ale intelectualității sârbe au fost educați. Strămoșii lor se numeau Đurkovići, dintre care sunt cunoscuți doi frați Aksentije și Manojla. Fiul lui Aksentije, Marko Servijski, este menționat în 1774 în actele magistratului din Novi Sad, ca un cetățean respectabil, care deja în 1782 a cumpărat spahilik în limba turcă Kanjiža (azi Novi Kneževac) și cu acea ocazie a organizat ceremonia de intrare în moșie (statutul). În testamentul său din 1792, a înființat o dotare de burse pentru educația tineretului neamului său. În timpul vieții, el a construit unul dintre cele mai frumoase castele din Voivodina în 1793, castelul din Novi Kneževac.

După moartea lui Marko Servijski, o mare proprietate a fost moștenită de fiul său George, care este menționat în 1838 drept proprietar al castelului. Fiind fără urmași, i-a urmat nepoata Katarina, căsătorită mai întâi cu Schulpe și apoi cu Maestrul Lukac. Milan Savić a observat că ea știe bine sârba, în timp ce copiii ei înțeleg doar sârbă și vorbeau germană. Castelul lui George Servijskii-a aparținut lui William Schulpe.

Castelul este o clădire de sine stătătoare, cu un singur etaj, de formă dreptunghiulară, construită cu trăsăturile stilistice ale barocului târziu și aparține grupului de castele mai luxoase din acea vreme, al căror volum întreg se încadrează în dimensiunile bazei. Fațada este dominată de un risalit central care iese din planul bazei în sine. La etaj este un balcon cu un gard decorativ din fier forjat. În zona acoperișului, risalitul se termină cu o mansardă baroc în care este înfățișată în relief stema familiei

Servijski. Reprezentativitatea clădirii este subliniată de bogata sculptură în ipsos concentrată în jurul deschiderii de la primul etaj al clădirii, precum și de cordonul profilat și coroana de mansardă. În sarcina sa, designerul acordă o atenție egală fațadei curții, concepând-o într-o simetrie strictă, cu o deschidere centrală mai mare și patru deschideri mai mici pe fiecare parte. S-a format astfel un pridvor, iar toate deschiderile de la parter au un finisaj segmentat, profilat. Mărimea deschiderii din pridvor propriu-zis corespunde ferestrelor duble, cu două aripi, de la primul etaj, despărțite prin pilaștri care urmează axa stâlpilor pridvorului. Fereastra centrală cu trei aripi de la primul etaj corespunde ca lățime cu intrarea centrală din pridvor propriu-zis. Ferestrele de la primul etaj se termină în arcade și diviziunile puțurilor sunt sparte. În partea înălțată a mansardei a acoperișului este amplasată central o mansardă în trepte cu lățimea a trei deschideri. Acoperișul este complex, acoperit cu țigle de ardei, iar vasele așezate la colțurile liniilor acoperișului dau un aspect impunător clădirii în sine.

După aspectul, proporțiile, amenajarea și bogăția de inventar care a umplut castelul (3000 de volume de cărți, exemple frumoase de argint forjat, o colecție bogată de arme și mobilier de epocă etc.), castelul este un obiect extrem de valoros în ultima vreme. Stilul baroc păstrat în aspectul său original..

Contact:

Adresa: Cara Dušana 2. Novi Kneževac

<http://asrbija.com/turizam-opstina-novi-knezevac-21591/>

2. CASTELUL MALDEGEM, NOVI KNEŽEVAC

Construcția castelului Maldeghem din Novi Kneževac are loc la sfârșitul unei lungi practici de construcție de construire a caselor la scară largă în centrul proprietăților mari. După conceptul de bază, aparține construcției reprezentative de case de vară de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, construite în stilul eclectic dominant de atunci. În proiectarea lucrării sale, arhitectul a respectat toate frumusețile naturale ale ambianței, integrându-l în spațiu și, astfel, leagă inextricabil funcția, forma și mediul natural.

Deși Dušan Popović subliniază că familiile sârbe au primit limba maghiară din motive „practice” și și-au păstrat credința și loialitatea față de națiune, schimbarea religiei și a națiunii s-a datorat legăturilor conjugale și moștenirii. Odată cu moștenirea și îmbogățirea, moșiile au trecut în mâinile altor proprietari, așa că sunt adesea două sau trei castele într-un singur loc, care au fost construite de moștenitori direcți sau moștenitori de la rude îndepărtate, cum este cazul în Novi Kneževci.

După moartea lui George Servijski, ultimul descendent direct al celebrului nobil, familie sârbă Servijski din Novi Kneževac, marea moșie a fost moștenită de nepoata sa Katarina, cu care a trăit într-o căsătorie sălbatică, căsătorită mai întâi cu Schulpa și apoi cu Rhythmmaster. Lukač, precum și copiii ei de la prima căsătorie. Fiica Ecaterinei, Albertina, s-a căsătorit cu căpitanul armatei imperiale, Eduard Grinenberg. Din acea căsătorie s-a născut o fiică, Georgina, care s-a căsătorit cu Arthur Maldeghem, ofițer în armata imperială care deținea înalte funcții la curte. După moartea părinților săi, Georgina și contele Arthur Maldeghem au moștenit în jurul Kupusinei 1880 de acri de pământ și 300 de acri spre Crna Bara.

Familia contelui Maldeghem nu locuia în Novi Kneževci, dar și-au închiriat proprietatea moșierului Lederer din Čoka. Deoarece nu au renunțat niciodată la moșia Novi Kneževac, în 1910 au construit o casă-castel de vară dedicată Sf. Hubertus, protectorul vânătorilor. Placa cu imaginea Sf. Hubertus, executat în relief de mică adâncime, se află încă la intrarea în castel. După construirea castelului, acesta a fost folosit de unchiul lor Emil Talijan, care și-a plasat aici trofee de vânătoare.

Castelul contelui Maldeghem a fost construit ca o clădire de sine stătătoare, la parter, înconjurată de un parc bine întreținut în care s-au păstrat până astăzi copaci rari, iar în fața lui se află o fântână rotundă neglijată. Conceptul de bază este determinat de ideea unui „Castel polonez”, așa cum a fost construit în ultimul deceniu al secolului XIX și începutul secolului XX, cu caracteristici stilistice ale eclectismului. Are o bază dreptunghiulară, aranjare aproximativ simetrică a spațiului, cu excepția unor abateri minore în organizarea internă a spațiului. Este orientat longitudinal cu cota mansardă a părții centrale a acoperișului. Intrarea principală este situată pe latura longitudinală în risalitul central, de mică adâncime, care, conform cărții poștale vechi, se termina în zona acoperișului cu o balustradă la colțurile marcate de acroterie și un timpan ondulat, baroc, cu o vază pe topul. La același nivel, o mansardă triunghiulară neregulată, marcată cu doi stâlpi laterali, se termină cu două risalite de mică adâncime situate central pe aripile laterale. Pe orizontală, fațada este din coroană profilată de cordon, iar în pod curge prin denticuli. Deschiderile de pe fațada frontala sunt dispuse simetric. Pe partea laterală a intrării centrale, care a fost devastată de-a lungul timpului, curge o serie de patru ferestre arcuite, plasate ritmic, cu o diviziune în „T” a ferestrelor. Pe vremuri erau balustrade sub ferestre. Deschiderile sunt marcate cu pilastri canelati care poarta un motiv Art Nouveau sub forma de iesire cu sfoara dintata, care apare și deasupra deschiderii sprijinită pe o coroană de cordon.

Pânza de perete dintre deschideri este realizată în imitație de blocuri dreptunghiulare de piatră. În fața intrării principale se află o terasă mărginită de o balustradă de piatră. Fațadele laterale au fost rezolvate în același mod, în timp ce fațada concepută a suferit modificări în timp, iar astăzi este o pânză de perete simplă, plană, cu toate deschiderile rezolvate în mod egal.

Acoperișul este complex, acoperit cu țigle de azbociment, uneori cu acroterie la vârful.

Ultimul proprietar al castelului, Carlo Maldeghem, care nu avea urmași, a părăsit Novi Kneževac în 1950 și s-a mutat în Germania, unde a murit.

Astăzi, sediul Bibliotecii Naționale „Branislav Nušić” este situat în incinta acestui castel..

Contact:

Adresa: Cara Dušana 8. Novi Kneževac

<http://asrbija.com/turizam-opstina-novi-knezevac-21591/>

tel: +381(0)23083597

3. PODLOKANJ - SAT ETNO

Podlokanj - un mic sat din municipiul Novo Kneževo, care astăzi are aproximativ 60 de locuitori, s-a transformat într-o operă de artă - un fel de sat etno.

Mulțumită lui Milivoje Bata Klepić, care a cumpărat case dărăpănate, le-a reparat și demolat pentru a construi altele noi, a aranjat terenuri, a construit o capelă în cimitir, și-a investit mulți bani în adaptarea Casei Cooperative din sat, unde a amplasat un expoziție valoroasă de icoane ortodoxe pe pânză și sticlă. , o colecție de peste 400 de exponate de ceramică, lucrări ale pictorilor și sculptorilor renumiți și a adăugat o colecție valoroasă de animale împăiate din moștenirea faimosului pregătitor zoologic din Novokneževac Radivoje Brace Jančić, Podlokanj este astăzi ETNO SAT.

În urmă cu două decenii, Milivoj Bata Klepić s-a întors în Podlokanjul natal, cu o mulțime de opere de artă, de când s-a confirmat la Belgrad ca un excelent colecționar, galerist și negustor de artă. Bata s-a întors cu ideea de a transforma Podlokanj, care are astăzi aproximativ șaiszeci de locuitori, într-o operă de artă - un fel de sat etno.

Milivoj Klepić a cumpărat case dărăpănate, le-a reparat și demolat pentru a construi altele noi, a amenajat loturi, a construit o capelă în cimitir, și-a investit mulți bani în adaptarea Casei Cooperative din sat, unde a amplasat o expoziție valoroasă de icoane ortodoxe. pânză și sticlă 400 de exponate de ceramică, opera unor pictori și sculptori renumiți, și a adăugat o colecție valoroasă de animale împăiate din moștenirea faimosului zoopreparator Novi Kneževac Radivoje Brace Jančić.

El a înfrumusețat strada principală construind 20 de poduri în stil rustic, care sunt decorate cu sculpturi în piatră, opera lui Ilija Filipović. El a ridicat un monument de bronz lui Mihajlo Pupin, opera sculptorului academic Sava Halugin, iar recent un monument al decanului actorului sârb și Iugoslav Milan Ajvaz (născut în Srpski Krstur, în municipiul Novo Kneževo), al cărui bust de piatră a fost realizat de Ilija Filipović.

Bata Klepić și soția sa întrețin și tund iarba în sat pe aproximativ cinci hectare, iar exemplul lui este urmat de alți localnici, astfel încât satul să fie amenajat. În opinia sa, există motive pentru a investi în Podlokanj pentru a deveni o stațiune turistică.

Muzeul expune peste 100 de icoane ortodoxe vechi de până la două secole, dar nu după modele bisericesti, ci în mare parte văzute prin ochii unor artiști autodidacți necunoscuți.

Nu s-a ocupat deloc de icoane, dar de realizările pictorilor moderni dintre cele două războaie mondiale, s-a angajat în lucrări de galerie și a făcut puțin comerț cu artă. Apoi, celebrul nostru pictor Radomir Damjanović Damjan, care locuiește la Milano, a subliniat valoarea și semnificația acestor icoane, dându-i lui Podlokan două icoane și lăsând încă șapte pentru păstrare. Sunt cunoscuți autorii unor icoane, precum Svilengać din Mokrin. Când s-a știut că oamenii din Podlokan erau interesați de icoane, oamenii le-au adus, așa că au investit în restaurarea lor. Ceramica deținută de Muzeul din Podlokanj a fost colecționată de marele pictor abstract modern Aleksandar Tomašević până la moartea sa în 1968..

Contact:

<http://asrbija.com/turizam-opstina-novi-knezevac-21591/>

4. RĂMĂȘIILE MĂNĂȘTIILOR SFÂNTULUI GHEORGHE - MAJDAN

Locația din satul Majdan poate fi legată de mănăstirea Sf. Gheorghe, când, conform legendei Marelui Gellert, a întemeiat Chanad în jurul anului 1030 cu călugării greci. Sursele nu confirmă unele afirmații că mănăstirea ar fi fost preluată ulterior de benedictini. În izvoarele scrise din 1247 apare ca Wruzlamus munusturu; 1340 ca Orozlanus - munustura. Ca așezare, este menționat în sursele anterioare din anul 1000 ca Orozlanus.

Primele săpături arheologice au fost efectuate după al Doilea Război Mondial, de către Muzeul Orașului Kikinda. În 1996 și 2003 au fost descoperite fundațiile clădirii, construite din cărămidă și mortar de var. Pe versanții estici și nordici au fost săpate 79 de morminte medievale. Bijuteriile și banii din morminte datează necropola în a doua jumătate a secolului al XI-lea și începutul secolului al XII-lea.

În anii 2004 și 2005, o săpătură largă a explorat zona din partea centrală a dealului, unde au fost descoperite rămășițele fundațiilor bisericii romanice și a celei mai tinere biserici gotice. Din biserica romanică au fost descoperite rămășițele fundațiilor a două clopotnițe și rămășițele fundațiilor treptelor de arc de pe pereții de nord și de sud. Fundațiile sunt construite din cărămizi așezate în noroi galben, peste care trece un strat de mortar de var de unde încep pereții. Pe cărămizi sunt gravate reprezentări ale unui leu, un măgar, litera greacă omega și un turn. Piese rare de plastic din marmură indică faptul că tocurele ușilor și pervazurile ferestrelor erau făcute din marmură ornamentată.

Contact:

Marșala Tita 3, Majdan

Adresa: <http://asrbija.com/turizam-opstina-novi-knezevac-21591/>

tel: +381(0)23088217

5. RESTAURANT ȘI CAZARE „LOVAC” NOVI KNEŽEVAC

Restaurantul și cazarea „Lovac” este situat în Novi Kneževac, pe malul râului Tisa.

Toți oaspeții au la dispoziție un restaurant care oferă servicii de înaltă „a la carte” precum și cazare la prețuri rezonabile. Distracția este completată de o priveliște frumoasă asupra râului Tisa.

Restaurantul și pensiunea "Lovac" are 8 camere. Cu o ambianță rustică caldă, camerele au vedere la parcul luxuriant și la râul Tisa.

Dintre unitățile de dormit, oferim oaspeților două dormitoare cu pat dublu, două camere single, două camere triple și două camere cvadruple. Fiecare camera are baie proprie.

Contact:

Adresa: Cara Dušana 7. Novi Kneževac

<https://restoranlovac.com/>

tel: +381(0)230530671

FB: www.facebook.com/Lovac-105530/

e-mail: info@restoranlovac.com

6. ÎNTÂLNIREA TRADIȚIONALĂ A EVENIMENTELOR „VARA PE TISA” NOVI KNEŽEVAC

Organizatorul tuturor evenimentelor din cadrul „Vara pe Tisa” este autoguvernarea locală, adică Municipiul Novi Kneževac, iar data evenimentului este lunile de vară.

Ca parte a acestui set de evenimente, are loc un „Concurs de gătit supă de pește”.

(Supa de pește din Novi Kneževac este pregătită de aproximativ o sută de bucătari, atât domestici, cât și din numeroasele localități din Voivodina, chiar și din Ungaria); apoi tradiționala regata de plutire pe Tisa cu vase neconvenționale – „Coborâre ușoară a Tisei”, și diverse concerte, spectacole de teatru, colonii de artă etc.

Coborâre ușoară pe Tisa

La mijlocul lunii august, într-o sâmbătă a lunii, municipalitatea Novi Kneževac organizează „Coborârea Ușoară a Tisei”, ca o regata tradițională de navigare pe Tisa cu nave neconvenționale. Coborârea adună aproximativ 150 de participanți, cu aproximativ șazece de vase de diferite tipuri, chiar și improvizate.

CONCURS DE GĂTIT SUPA DE PESTE

Concursul de gătit supă de pește din Novi Kneževac, pe malul Tisei, datează din anii 1990.

În ultimii ani, competiția culinară a fost organizată de Primărie în luna iulie, iar sponsorul principal este localul Industrie Alimentară AD „Aleva”. Bucătarii, în cea mai mare parte, spun că, mai presus de toate, își doresc să se distreze, dar mulți dintre ei au o experiență de invidiat și trofee câștigate la diferite competiții din Serbia și din străinătate.

Aproximativ o sută de bucătari pregătesc supă de pește în Novi Kneževac, atât domestici, cât și din numeroasele localități din Voivodina, precum și din Ungaria.

În ziua gătirii supei de pește, întotdeauna sâmbăta, autoguvernarea locală organizează seara un concert al unora dintre celebrele vedete ale muzicii pe malul Tisei. La concerte participă câteva mii de spectatori.

Contact: Municipiul Novi Kneževac

Adresa: Краља Петра I Карађорђевића 1.

<https://www.noviknezevac.rs/>

tel: +381(0)23082055

+381(0)23081031

e-mail: nacelnik@noviknezevac.rs

7. CAPELA SERVIJSKI NOVI KNEŽEVAC

PO familie Cincar pe nume Servijski a locuit în Novi Sad și a fondat unul dintre primele noastre fonduri de burse, din fondurile căreia au fost educați mulți membri celebri ai intelectualității sârbe. Strămoșii servienilor au fost Đurković, iar Đorđević a fost adesea scris, de asemenea. Frații Aksentije și Manojlo sunt menționați încă din 1751 ca negustori bogați, iar abia în 1774, după moartea lui Aksentije, fiul său Marko este menționat ca membru proeminent al magistratului.

Marko a moștenit marea avere a tatălui său și a sporit-o și mai mult cumpărând Kanjiža turcească (Novi Kneževac de astăzi), acel titlu nobiliar. În 1793, el a construit unul dintre cele mai frumoase castele din Voivodina în Novi Kneževac. Testamentul său din 1792, prin care a înființat o bursă de dotare pentru educația tinerilor, vorbește despre personalitatea lui Marko și despre marea sa dorință de a ajuta la educarea poporului său cât mai mult posibil. A fost printre primii întemeietori ai dotării de burse cu sârbi și cincari greci. Grav bolnav, Marko Servijski a făcut o completare la testamentul său la 28 septembrie 1793, în fața trimișilor magistratului, prin care și-a recunoscut mai întâi testamentul, apoi a făcut alte moșteniri. Marko Servijski a murit la 6 ianuarie 1794 la Novi Sad și a fost înmormântat în poarta Bisericii Ortodoxe din Novi Kneževac, de unde a fost ulterior transferat la capela familiei din cimitir..

Marko a avut un fiu, George, care, ca jurământ și obligație față de tatăl său, a continuat dotarea burselor „Stipendarius Servijskianus” și după aceea l-au numit „patron sârb”. Nume celebre ale intelectualității noastre sârbe au fost educate din dotarea cu burse a școlilor sârbe. Unul dintre utilizatorii celebri a fost poetul Lukijan Musicki, care a cântat o odă dedicată lui Marko Servijski la 31 iulie 1820, în semn de recunoștință. Vuk Stefanović Karadžić a cerut, prin Pavle Šafarik, o bursă pentru fiul său Sava, dar acesta a răspuns în scris că va discuta cu Servijski, „dar nu mai sunt speranțe pentru nimic, pentru că graba este mare”.

La curtea sârbilor au rămas multe nume celebre din viața culturală și publică - pictorii Georgije Popović și Nikola Aleksić, care au pictat Biserica Ortodoxă din Novi Kneževac, apoi poetul Jovan Jovanović Zmaj, care s-a născut în „casa mică a sârbilor”. „în Novi Sad în ANUL 1833.

Capela Servijski din partea de sud-est a cimitirului ortodox din Novi Kneževac a fost construită cu fondurile Fundației Servijski, în anii 1980 în stil eclectic, cu elemente dominante de neogotic. Este construit din material solid din piatră și cărămidă. Are o bază dreptunghiulară cu un pedestal înalt în care există o fereastră îngustă, așezată vertical, în câmpurile îngropate pe laturile de sud și de nord. Colțurile sunt marcate cu pilaștri sprijiniți pe o bază de piatră. Intrarea în capelă se face pe latura de vest, peste scări. Deasupra ușii, plafoniera se termină cu un arc gotic spart, iar protectorul de fier este realizat cu o reprezentare simbolică a soarelui, „Ochiul Nedormit” și o cruce plasată central.

Marginea din jurul deschiderii cu arc rupt are un profil ușor, iar deasupra vârfului arcului se află stema familiei Servijski, realizată în relief puțin adânc. Pe latura opusă se află intrarea în criptă a finisajului semicircular, flancată de pilaștri care susțin un risalit plasat central cu cruce deasupra ușii. Mai sus este un ocul. Pe fațadele de nord și de sud, există o fereastră cu o „floare de piatră cu patru foi” situată în arcul spart. Ferestrele sunt cu protecție de fier și cu o margine usoară. Fragmente de sticlă multicoloră găsite indică faptul că existau vitralii. Pe fațada din față și din spate a fost spartă o balustradă din stâlpi de piatră și arcade ascuțite cu motivul unui „trifoi cu trei foi”. Este conectat prin patru stâlpi de colț care sunt baze multifacetate, decorate cu un motiv plastic de piatră, cu un capac deasupra. În interior este o boltă în cruce.

În jurul capelei se află un gard reprezentativ construit din cărămidă galbenă, din care au fost îndepărtate părți din fier..

Contact: Municipiul Novi Kneževac

Adresa: Kralja Petra I Karađorđevića nr. 1.

<https://www.noviknezevac.rs/>

tel: +381(0)23082055

+381(0)23081031

e-mail: nacelnik@noviknezevac.rs

PREZENTARE GENERALĂ A POTENȚIALULUI TURISTIC

MUNICIPIUL ČOKA

8. BISERICA SFÂNTA TREIME A MUNICIPIULUI BISERICII ROMANO-CATOLICE DIN ČOKA

Biserica romano-catolică din Choka a fost construită cu o donație a familiei nobile Marcibanja. Nu cunoaștem numele proiectantului, dar se presupune că a fost construită biserica, precum și zeci de biserici din această zonă, conform proiectelor standard realizate în serviciile administrației de stat de resort. Proiectanții aparțineau probabil Școlii de Arhitectură Barocă Dunăreană (Donau-Barock-Bauschule). Este menționat numele lui Josip Thaler, inginerul șef al biroului în care s-au realizat două tipuri de proiecte tipice: cu elemente care au dat templului un aspect de bogăție și lux, și un alt tip cu elemente ceva mai modeste. Ca o familie nobiliară bogată, Marcibanji a decis să construiască o biserică în Choka și a acordat o atenție deosebită designului interior.

Din anele bisericii aflăm că, în 1783, Lajos Marcibanji a cerut Camerei din Viena permisiunea de a înființa o parohie și un apartament de profesor. În anul următor, 1784, a fost construită o capelă. Deoarece nu putea satisface nevoile credincioșilor, în anul 1803 s-a pus piatra de temelie pentru construirea bisericii, care se află în apropierea castelului și a apartamentului preotului. În 1808, Lajos Marcibani, un mare donator de biserici, a murit și i-au urmat fiii săi Lerinc și Janos. Construcția bisericii a fost finalizată în 1808, așa cum este scris în timpanul de deasupra ușii de la intrare. Pentru a dota biserica, Marcibanji-Lerinc a mers la Viena în 1810 și a cumpărat tablouri, mobilier și alte ustensile bisericesti necesare ținerii slujbelor.

Biserica a fost construită în perioada de tranziție a stilurilor, în urma fluxurilor de transformări stilistice de la baroc la clasicism, lucru vizibil mai ales în unele elemente decorative, care sunt caracteristice aceluși stil „copf”. Este o clădire alungită cu o singură navă, cu absida altarului semicirculară și o clopotniță înaltă care se înalță deasupra fațadei. Un aspect reprezentativ a fost obținut prin bogatul decor arhitectural de pe fațada de vest. Portalul de intrare principal, încadrat de semistâlpi care poartă un timpan, este evidențiat de pilaștri înclinați monumentali, panglică ornamentată florală și un timpan de care se leagă peretele frontonului. Pe ambele părți ale intrării se află o nișă semicirculară cu sculptura liberă a unui sfânt.

De la pereții laterali exteriori simpli și plani, se merge spre interiorul templului, unde toată atenția este acordată amenajării bogăției sculpturii baroc, repetarea ritmică a arcașelor și arcașelor sferice peste toate ierburile și spațiul altarului.

În interiorul bisericii a fost construită cripta familiei Marcibani. Pietrele funerare ale membrilor familiei, create între 1812 și 1870, sunt opera unor maeștri clasiști necunoscuți din Viena și Pest. Picturile din biserică, executate în spiritul celor mai bune lucrări baroc, sunt atribuite atelierului lui Paul Troger, profesor la Academia din Viena și unul dintre cei mai importanți pictori vienezi de la începutul secolului al XVIII-lea. În timpul construcției, ctitorul bisericii a donat trei tablouri mari, pur baroc ca tratament, culoare și umbră. Toate cele trei picturi sunt mari ca dimensiuni, pictate cu ulei pe pânză. Sunt opera unui artist necunoscut. Potrivit tradiției, picturile au fost aduse din parohia Trentiste, de unde este ctitorul, iar după spusele lui Borovski, au fost cumpărate de la Trezoreria Statului din Viena..

Contact:

Adresa: Potiska 1 / a Čoka

<http://www.catholic-zr.org.rs/language/sr/coka/>

tel: +381(0)230471136

+381(0)641219332

9. OSTOJIĆEVO, SEDIUL COMUNITĂȚII NAȚIONALE POLONEZE DIN SERBIA

Polonezii au ajuns în satul Ostojićevo în aprilie 1838. Din Vistula, ei au pornit în lume în căutarea unor condiții de viață mai bune din punct de vedere climatic, condiții economice și tulburări istorice și politice. Chiar și atunci, ei au acceptat angajamentul luteran față de credința evanghelică. Poporul polonez avea deja propria limbă la acea vreme, așa-numita sileziană, numită după Silezia de atunci, unde se afla Vistula. Oferta de locuri de muncă sezoniere a contribuit la așezarea polonezilor în această zonă, în primul rând pe colectarea salitrului. Prin urmare, polonezii care lucrau aici ca muncitori angajați și-au luat porecla de „salpetri”. Întrucât drumul spre Visla era lung și anevoios, cu timpul unii polonezi au hotărât să se stabilească în câmpiile Banatului și astfel au apărut primele lor case de noroi. Pe atunci Potiski Sveti Nikola, Ostojićevo de astăzi, le-a oferit refugiu de iernile aspre poloneze și un fel de existență mai sigură datorită muncii pe care o puteau face contra cost.

Timpul a trecut, iar circumstanțele istorice și politice au preluat noi tendințe. Majoritatea populației lui Ostojic erau sârbi și maghiari. Pe măsură ce limbile, culturile și religiile lor diferă foarte mult, polonezii au început să simtă presiunea altor religii care căutau să le înstrăineze de a lor. În 1867, au întemeiat propria comunitate biserică-școală. La începutul secolului al XX-lea, Templul Evanghelic a fost construit pentru nevoile credincioșilor comunității naționale poloneze în stilul modernismului.

Astăzi, polonezii locali se adună în cadrul Consiliului Național Polonez din Ostojičeva, apoi în Asociația Culturală și Artistică „Wisla”, iar în cadrul școlii primare locale există o materie opțională „Limba poloneză cu elemente de cultură națională”..

Contact:

<https://www.poljaci.org.rs/>

Adresa: Hajduk Veljkova 8, 23326 Ostojičevoe-mail: nacionalnisavet@poljaci.org.rs

tel: +381(0)693008066

10. CASTELUL LEDERER DIN ČOKA

Potrivit lui Sh. Borovski, Čoka a fost cumpărată de spahiul maghiar Lerinc Marcibani la prima licitație publică a Camerei de Comerț din 1781, când au fost vândute 22 de terenuri pustii. Construcția castelului a fost începută de familia Marcibanji, care a ținut bine această proprietate până în 1868, când a fost vândută lui Agoston Barber și Kluseman, bererii din Kebanji. Proprietatea a rămas în posesia lor pentru o scurtă perioadă de timp pentru a fi cumpărată de Karol Schwalb, care a început și a terminat construcția castelului și l-a vândut bogatei familii de evrei Lederer-Arthur și Karol. Pe vremea când această familie l-a cumpărat, castelul era terminat, așa că au fost atenți la amenajarea proprietății și a parcului. Ultimul spahi, George Lederer, a părăsit țara chiar înainte de al Doilea Război Mondial, ca evreu, iar proprietatea a aparținut lui Hermach Goering. După război, castelul a fost dat în folosință moșiei agricole „Čoka”. Conform conceptului arhitectural, castelul a fost construit cu caracteristicile stilistice ale clasicismului, dar adăugirile și fațadele ulterioare au primit unele elemente de eclecticism, ceea ce este evident mai ales în soluția fațadei principale unde apar elemente neorenescentiste, care este legată de historicismul în arhitectură și în alte domenii.expresie artistică. Castelul este o clădire de sine stătătoare, cu un etaj, înconjurată de un parc odată îngrijit cu grijă, orientat longitudinal, cu o bază disparată și o aranjare simetrică a maselor. Fațada principală este orientată către stradă și s-a acordat mai multă atenție tratamentului acesteia. Este împărțit vertical cu două proeminențe laterale și centrale și deschideri mari de ferestre, iar pe orizontală există un cordon și o coroană de mansardă. Fațada frontală este dominată de o risalită centrală care stă peste cornișa acoperișului și se termină cu o friză cu arcade deasupra căreia se află un timpan profilat cu ocul central. Este dominată de o terasă la primul etaj cu gard din fier forjat și trei ferestre arcuite. Ferestrele de la etaj urmează axa ferestrelor de la parter, arcuite, încadrate de șipci profilate, în timp ce ferestrele de la parter au finisaj plat, și se aliniază în ritmul potrivit în funcție de masa peretelui și contribuie la fragmentarea extremă a fațadei.repetând de cele mai multe ori unele elemente ale risalitului central. Fațada care dă spre parc este și mai fragmentată. Proiecția centrală are două înălțimi și se termină cu un fronton profilat ridicat. În colțurile dintre proiecție și masa pereților plat, ieșirile poligonale sunt puțin mai jos decât cornișa acoperișului, iar acoperișul lor este semi-conic. Este împărțit în pilaștri și deschideri de ferestre mai mici în mijloc, iar în lateral există ferestre oarbe sau nișe. Axa deschiderilor ferestrelor de la parter și de la primul etaj coincide, iar toate ferestrele se termină în semicerc. S-a acordat atenție și fațadelor laterale în timpul construcției. Au o ieșire poligonală cu trei deschideri de fereastră la parter și primul etaj despărțite de pilaștri largi accentuați. Lângă această priză se află o terasă simplă proeminentă la parter susținută de patru coloane masive și are un gard din fier forjat. Chitarele de pe ferestre, precum și gardurile din fier forjat, apar ca detalii decorative ale fațadelor.

Acoperișul este în patru pante, cu linii simple, cu jgheaburi din care sunt unghiulare, pliabile, ceva mai prelucrate decorativ. Acoperișul soluționat proporțional pe patru ape este reînviat de un acoperiș în două versanți care se înalță deasupra proiecției față și spate a clădirii, și un cordon accentuat și cornișă de mansardă, subliniind indentarea orizontală a clădirii.

Castelul este proprietate privată și se află în stare foarte proastă.

Contact:

Adresa: Potiska 59. Čoka

<http://www.coka.rs/sr/istnaselje/>

tel: +381(0)230471000

e-mail: opstina@coka.rs

11. PENSIUNE CU CAZARE „ŽDREBAC - VILA ALBA” ČOKA

Tradiția și confortul, împreună cu promisiunea că fiecare oaspete își va satisface toate poftele gastronomice, sunt caracteristicile de bază ale hanului „Ždrebac” din Čoka.

Într-o atmosferă plăcută, familiară, cu o varietate de preparate naționale și o gamă largă de vinuri, fiecare oaspete va petrece momente plăcute alături de prieteni, familie sau parteneri de afaceri pentru 250 de invitați.

Capacitatea de cazare este formată din două apartamente și șase camere.

Contact:

Adresa: Potiska 10. Čoka

<http://belavila.rs/hotel-zdrebac/>

tel: +381(0)230471102

+381(0)648163793

PREZENTARE GENERALĂ A POTENȚIALULUI TURISTIC

MUNICIPIUL KIKINDA

12. MUZEUL NAȚIONAL KIKINDA

Muzeul Național Kikinda a fost fondat pe data de 7 noiembrie 1946. Se află în clădirea fostului magistrat al districtului Marele Kikinda (Curia).

Curia (cuvânt latin curia - sala de judecată, primărie) este una dintre cele mai vechi și mai faimoase clădiri din Kikinda. Este o clădire în stil baroc târziu cu un etaj, prin ale cărei spații s-a spart istoria politică și administrativă a Kikindei și a regiunii.

Necesitatea de a construi o clădire a magistratului pentru a găzdui autoritățile districtuale și prizonierii a existat încă din 1790. Cu toate acestea, construcția a început abia în 1836 și a fost finalizată în 1839. Până în 1876, Curia a fost sediul Districtului Marele Kikinda, iar mai târziu Masa Judiciară Regală. Zile dramatice ale începutului revoltei naționale din 1848 au avut loc în fața Curiei în curte, treizeci de ostatici nevinovați și în celulele închisorii se aflau multe personalități publice și politice celebre ale acestei regiuni. În sala de ceremonii au fost organizate recepții pentru împăratul austro-ungar Franz Joseph (1872) și pentru regele iugoslav - regent Alexandru (1919).

Muzeul cuprinde șase departamente: departamente arheologică, etnologică, istorică, istorie naturală, artă și pedagogie. Acesta activitate se desfășoară în municipalitățile Kikinda, Choka și Ada.

COLECȚIA ETNOLOGICĂ

Colecția etnologică a fost formată în 1946. Prin achiziție și colectare sistematică, colecția a fost extinsă semnificativ până în prezent și are peste 5.000 de exponate. Subiectele sunt diverse și unite astfel încât să ofere o imagine completă a fostului mod de viață, fie că este vorba de meșteșuguri sau agricultură.

Unul dintre cele mai importante exponate este o pălărie de aur, care este un tip de coafură caracteristică secolului al XIX-lea purtat de mirese și femeile proaspăt căsătorite din casele paoriene mai înstărite și care a fost procurată pentru nuntă de casa mirelui.

COLECȚIA ARHEOLOGICĂ

Colecția Arheologică este cea mai mare colecție de muzee cu aproximativ 13.000 de exponate din perioada de la Neolitic până la sfârșitul Evului Mediu. S-a format prin înființarea unui muzeu și până în prezent a fost semnificativ îmbogățit datorită săpăturilor sistematice în satele Mokrin, Ostojićevo, Idoš, Podlokanj.

Cele mai semnificative descoperiri sunt din epoca bronzului și printre acestea se numără exponate din necropola din Mokrin. Necropola menționată a fost cercetată în anii cincizeci și șaiszeci ai secolului trecut, dar și astăzi atrage atenția publicului științific intern și străin..

COLECȚIE ISTORICĂ

Colecția istorică conține aproximativ 4.000 de exponate diverse de importanță pentru istoria locală: documente scrise, obiecte și bani vechi. Printre exponate, locul cel mai proeminent este ocupat de steagul districtului Marele Kikinda din 1867. Pe ea este prezentată stema Kikindei, în partea centrală, iar în jurul ei stemele locului fostului raion Marele Kikinda. Steagul a fost pictat de Pavle Simić (1818-1876), un artist celebru din Voivodina.

COLECȚIE DE ARTĂ

Colecția de artă cuprinde aproximativ 2.000 de exponate, dintre care cele mai semnificative sunt operele de artă plastică. Excepțională colecția de picturi a lui Nikola Aleksić este un reprezentant al epocii Biedermeier în pictura Voivodinei și datorită portretelor căreia s-a păstrat imaginea societății noastre civile din a doua jumătate a secolului al XIX-lea..

Colecția de artă contemporană este, de asemenea, importantă în cadrul departamentului de artă.

COLECȚIE NATURALĂ

Colecția de Istorie Naturală este cea mai tânără colecție a muzeului, formată în 1995. Cea mai mare parte este însă o colecție veche, de liceu, care cuprinde herbarii, insectare, animale împăiate, inclusiv păsări deosebit de valoroase, dar și o colecție de minereuri și minerale reprezentative.

În perioada de la înființare și până astăzi, colecția s-a îmbogățit cu multe alte animale de pluș.

KIKA

Din 2006, muzeul deține și un schelet de mamut, descoperit în 1996 la groapa de lut a fabricii „Toza Markovic”. Resturile fosile ale mamutului găsit aparțin speciei *Mammothus Trogontherii*, care a fost determinată pe baza aspectului molarilor. Scheletul găsit este aproape complet, 90% din masa osoasă s-a păstrat, iar vârsta estimată este de aproximativ 500.000 de ani. Părți din picioare și omoplați lipsesc și este o femelă care se vede după forma deschizăturii din pelvis prin care a trecut puilul în timpul nașterii. Mamutul din Kikinda avea aproximativ 4,7 metri înălțime, aproximativ 7 metri

lungime, cu colții de 3,5 metri lungime. Se estimează că a cântărit aproximativ 7 tone. O replică în mărime naturală a unui schelet în mărime naturală a unui mamut Kikinda a fost ridicată în curtea muzeului. Rămășițele originale ale mamutului fac parte din expoziția permanentă a Muzeului Național din Kikinda și reprezintă una dintre cele mai importante exponate. Vizitatorii pot vedea cum arăta Kika în cinematograful 3D al Muzeului Național Kikinda în documentarul animat.

Contact:

Adresa: Piața Voluntarilor Sârbi 21, 23300 Kikinda

Telefon: +381230421239

Telefon: +381230422500

Fax: +381230421033

e-mail: muzejkikinda@gmail.com

<http://www.muzejkikinda.org.rs>

www.facebook.com/people/Narodni-Muzej-Kikinda

13. ZILELE DOVLECELOR (DANI LUDAJE)

Un grup de entuziaști din Kikinda au făcut primele Zilele dovleacului (Dani Ludaje) în 1986. În acei câțiva ani inițiali, a fost un festival local, care cu fiecare eveniment ulterior a depășit granițele celui mai mare oraș din Banatul de Nord, pentru a deveni o sărbătoare importantă din Europa Centrală la sfârșitul anilor 1990. La Zilele Dovleacului, oameni locali (Lale) și nu numai ei concurează al căror dovleac este cel mai lung și mai greu. Acest eveniment turistic de trei zile începe vineri, când au loc diverse prelegeri profesionale despre cultivarea dovleacului și concerte de muzică etno sau clasică. Sâmbătă, ceremonia centrală, iar la primele ore ale dimineții, începe competiția la pregătirea diverselor preparate de la dovleac. Aici sunt arătate toate abilitățile de gătit și imaginația în

pregătirea și aranjarea mâncărilor reci și calde, sărate și a deserturilor. După aceea, urmează partea finală, când juriul de experți măsoară a cărui dovleac este cel mai lung și mai greu. Acest eveniment ocupă un loc important în oferta turistică a orașului și atrage în fiecare an un număr tot mai mare de vizitatori, evenimentul a fost remarcat într-o zonă mult mai largă și mediatizată. Programele sale sunt vizitate de aproximativ 50.000 de cetățeni ai orașului Kikinda și de oaspeți. Participanții la program sunt din toate părțile țării noastre, dar și din străinătate.

Zilele Dovleacului sărbătoresc dovleacul, așa cum numesc ei această cultură de legume aici. În trecutul străvechi, pentru a descrie cât de plat este Kikinda, oamenii obișnuiau să spună: „Urcă pe un dovleac și vezi întreagă Kikinda, chiar și Banatul”. Glumerti spun că numele de dovleac a fost dat din cauza semințelor de dovleac, pentru că așa funcționează când mănânci mult. Cu toate acestea, așa ceva nu a fost confirmat oficial.

Dovleacul se află în centrul acestui eveniment, așa că sunt organizate: jocuri cu dovleac, o expoziție de lucrări de artă „Fruitele toamnei”, ateliere de creație și competiții sportive. Cea mai frumoasă parte a programului de patru zile al evenimentului este vineri după-amiază, când un grup de copii trec prin oraș, toți mai puțin unul deghizat în fructele toamnei. O caracteristică a evenimentului este micul dejun bănațean, care este servit tuturor oaspeților din Kikinda, și este format din specialități din bucătăria Voivodina și din bucătăria maghiară. Oferta gospodinelor harnice de la standurile de vânzare amenajate de-a lungul promenadei cuprinde preparate cu dovleac sărat și dulci. Punctul culminant al evenimentului este competiția pentru cel mai mare/cel mai greu dovleac și cel mai lung dovleac. Astăzi, dovlecii vin în competiție din toată Serbia, iar la eveniment sunt din ce în ce mai mulți invitați în fiecare an, mai ales din România vecină. Cel mai mare dovleac de la Zilele Dovleacului a cântărit mai mult de jumătate de tonă, adică exact 639,5 kilograme. Cel mai lung dovleac care deține până acum recordul este din competiția din 2019 cu o lungime de 366 de centimetri.

În fiecare an, cei mai greu și mai lung dovleac câștigători rămân în proprietatea orașului Kikinda, astfel încât semințele să poată fi distribuite tuturor celor care doresc să-și încerce mâna la reproducere. Semințele sunt trimise pentru tratament la Institutul „Bački Petrovac”, iar în martie embrionii sunt distribuiți celor interesați să-și îmbunătățească abilitățile de cultivare. Alături de semințe, ei primesc și o scurtă instrucțiune. Semănatul începe în aprilie, un fruct este lăsat pe o plantă, care trebuie mutat cu grijă.

Ora evenimentului: a doua săptămână a lunii septembrie

Locul de desfășurare: Trg srpskih dobrovoljaca, Kikinda

Contact:

<https://www.kikinda-turizam.rs/2021/05/09/dani-ludaje/>

Organizația turistică a orașului Kikinda

Trg Srpskih dobrovoljaca 21

Phone: +381(0)230426-300

E-mail: turizam@kikinda.org.rs

14. TEMPLUL SFÂNTULUI PĂRINTE NICOLAE DIN KIKINDA

Biserica Ortodoxă Sârbă din Kikinda, dedicată Sf. Nicolae, a fost construită în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea. A fost construită în stil baroc. Este o clădire cu o singură navă, cu pronaos la vest, care este puțin mai lat decât linia de bază a naosului și cu absidă semicirculară la est. Din punct de vedere arhitectural, se aseamănă cu majoritatea bisericilor construite la acea vreme în această zonă, care au fost ulterior renovate în secolul al XIX-lea, după ce au fost distruse în timpul revoluției. Fațada este decorată decorativ, iar turnul înălțat, ale cărui turnulețe marchează acroteria sub formă de vase, conferă bisericii un aspect monumental. Fațadele laterale au o serie de deschideri arcuite în semicirculare. Sub toate ferestrele există un motiv decorativ lambrechin din plastic.

Ceea ce conferă acestui templu o semnificație excepțională sunt cu siguranță icoanele păstrate pe catapeteasmă și picturile murale care, datorită valorii lor artistice, se numără

printre operele excepționale ale artei sârbești. În anii optzeci ai secolului al XVIII-lea s-au început lucrări extinse la pictarea templului și a iconostasului. Pe cartușul iconostasului este înscris anul 1773, dar numele pictorului nu este menționat. De multă vreme s-a crezut că autorul catapeteasmei și a două compoziții de perete este Teodor Ilić Češljar (1746-1793). Această afirmație a fost susținută de semnătura lui Češljar pe una dintre picturile murale create în 1790. Potrivit lui Miroslav Timotijević, catapeteasma Kikinda este opera lui Češljar, ar fi primul său catapeteasmă creat cu mult înainte de catapeteasma din Mokrin și înainte de a apărea ca tânăr artist la Buda, unde lucrează la pictarea bisericii Sf. Dimitria. Un artist insuficient de cunoscut nu a putut fi angajat pentru un lucru atât de important în Kikinda, care, pe lângă Timișoara, crește în cel mai important și mai mare loc din Banatul de Sus. De aceeași părere este Lepasava Šelmić și afirmă că un alt pictor a obținut acel loc de muncă, Jakov Orfelin (mijlocul secolului al XVIII-lea - 1803), grație diplomei Academiei de Arte Frumoase din Viena și ocupației unchiului său Zaharije Orfelin.

Partea de lemn a catapetesmei în sculptură în stâncă este opera atelierului lui Markovic din Novi Sad și datează din 1770. Este distinct orizontal și împărțit în trei zone. În prima zonă, există icoane în

soclu, icoane tron și mai multe scene deasupra ușilor. Buna Vestire este lucrarea baroc de cea mai înaltă calitate, cu o culoare bogată, în timp ce majoritatea celorlalte compoziții prezintă reflexii, deteriorare și retușuri. În a doua zonă se află scenele de vacanță cu soluții compoziționale originale și palete aerisite, precum și o serie de figuri monumentale ale apostolilor în draperii grele. A treia zonă este realizată într-un mod distinct baroc, înfățișând Răstignirea și figuri de profeți. Toate icoanele sunt realizate cu vopsele de ulei pe o bază de lemn.

În paralel cu lucrarea de pictare a icoanelor pentru catapeteasmă, Orfelin a realizat, în opinia lui Laposava Šelmić, o compoziție de perete pe bolta de deasupra aleii cu reprezentarea Sf. Trei. Această compoziție spațioasă include și figuri ale evangheliștilor cu simboluri. În spațiul altarului, în partea superioară a nișei, Sf. Ioan Gură de Aur, iar în nișa proscomediei se află reprezentarea lui Hristos sângerând în rănilor sale. Întrucât pictura bisericii s-a realizat în etape, Češljarić a fost angajat abia în 1790 pentru a realiza două compoziții monumentale pe pereții din fața corurilor: Cina cea de Taină pe perețele de nord și Învierea lui Hristos pe perețele de sud. A semnat prima compoziție, iar cea de-a doua a consemnat anul 1790 și numele fondatorului membrilor respectatei familii Kikinda Popović, Marko și soția sa Ana. Ambele compoziții sunt realizate în stilul baroc târziu, paleta rock și desenul sigur.

Pe pereții naosului și pronaosului mai sunt patru compoziții, create la sfârșitul secolului al XIX-lea, atribuite lui Ljubomir Aleksandrović (1828-1887), pictor care a primit primele lecții de pictură în atelierelor lui Konstantin Danilo și Nikola Aleksić.

Prima renovare majoră a bisericii a fost efectuată după Revoluția din 1848, când biserica a ars. Dacă existau copii ale unor ansambluri de pictură în acel moment, fără expertiză, este greu de stabilit. Se știe cu siguranță că a doua intervenție asupra templului a fost realizată la sfârșitul secolului al XIX-lea prin pictarea a patru compoziții de perete atribuite pictorului Ljubomir Aleksandrović.

În anii treizeci ai secolului al XX-lea a urmat a treia renovare, iar în anii șaiszeci au fost efectuate lucrări de restaurare la templu.

Contact:

Generala Drapšina br.5, 23300 Kikinda,

Tel: +381 023022536

15. Moara uscata pentru macinarea cerealelor (Suvaca)

În Kikinda, la colțul străzilor Nemanjina și Moravska, există o Moară uscată pentru macinarea cerealelor (uscător), acum singura instalație de acest fel din Voivodina. La 19 aprilie 1889, Maxa Adamov din Kikinda a cumpărat de la Paja Adamov din Kikinda pentru suma de trei sute de forinți, un teren gol, o suprafață de 250 de coți și l-a folosit ca grădină timp de câțiva ani. Exact zece ani și unsprezece zile mai târziu, la 30 aprilie 1899, Maxa Adamov a vândut acest teren viran celor treizeci de țărani din cartier, care împreună au început să construiască un uscător pe acest loc în mod cooperativ. După ce au strâns împrumutul la fondurile necesare, membrii cooperatori s-au dus la Padej și au cumpărat întregul material și părți dintr-un uscător, al cărui proprietar era un comerciant din Kikinda, părintele protejatului de astăzi din Kikinda, Kamenko Brancic.

Datorita dimensiunilor si dimensiunilor constructiei sale, acest uscator nu iese prea mult in evidenta in mediul sau. Nici măcar nu se înalță în mod evident deasupra niciunei clădiri din jur. Numai când ajungi în imediata sa vecinătate, atunci îi observi acoperișul neobișnuit în formă de piramidă cu mai multe fațete. Acoperișul se sprijină pe 14 stâlpi joase, groși, construiți din cărămidă, iar pe latura de est este atașată o parte mai mică și inferioară a bazei patrulatere, construită din sarcină. Întreaga clădire a uscătorului este acoperită cu plăci mici.

Această parte conică mai mare nu are un nume special. Conține o parte a mecanismului de uscător, care folosea pietre de șlefuit pentru a conduce caii și a-i trage. Cea mai importantă parte a acestui mecanism este o roată mare din lemn, amplasată orizontal - 45 m în circumferință, care este fixată cu doisprezece inci de un arbore cilindric vertical, făcut dintr-un buștean de stejar. Axa respectivă se numește popa. Pentru a se întări, păianjenii carului au fost legați de partea superioară a papei prin gradări. Pe marginea exterioară a mașinii erau înfipite cinci sute șaisprezece bucăți de dinți de lemn. Cu ajutorul lor, atunci când roata este în mișcare, energia este transferată fusurilor prin împingerea carvi-ului asupra lor și astfel pune în funcțiune pietrele de șlefuit. Partea inferioară a papei este înlănțuită, iar vârful cătușei se sprijină pe un lagăr de fier, fixat într-o bază stabilă de piatră. Acest depozit de fier se numește boia de ardei. Partea superioară a papei este îngustată într-un gât cilindric și se sprijină într-un reazem fixat orizontal între grinzile acoperișului. Pe o parte a aceluși pat se află o pârghie, numită limbă, care este prinsă la un capăt de grinzile de pe ambele părți, astfel încât acea parte a gâtului papei să poată fi ridicată cu ușurință printr-o frânghie numită păun, din fire răsucite. fire de cânepă. Ridicând această limbă se eliberează gâtul papei, astfel încât să poată fi înclinat spre

partea liberă împreună cu căruța, pentru a introduce și înhama calul. Hamurile din lemn sunt folosite pentru a înhama caii.

Deoarece uscătorul avea două perechi de pietre, era posibil să măcinați două tipuri de cereale în același timp, de ex. grâu și porumb. Cel mai mare număr de trăsuri folosite nu a depășit niciodată cinci perechi de cai. În astfel de cazuri, uscătorul, prin urmare, la capacitate maximă ar putea măcina aproximativ 100 kg de cereale într-o oră. Pentru lucrul minim al uscătorului era nevoie de o echipă de o pereche de cai. În astfel de cazuri, se putea măcina doar cu o pereche de pietre și, desigur, este mult mai lent decât ceea ce se putea face, de exemplu, cu două perechi de trăsuri trase de cai.

Podeaua din uscător este de pământ, cu o potecă circulară din cărămidă de 1,4 m lățime, care era folosită de cai. În interiorul uscătorului există un mecanism prin care, cu cai putere, sunt puse în funcțiune pietrele de șlefuit. Clădirea de la parter continuă pe uscător, al cărui acoperiș iese din acoperișul uscătorului. Casa are trei camere, prima dintre acestea fiind partea morii a uscătorului, care adăpostește site, pietre de moară și alte părți ale mecanismului. În aceasta camera se intra direct din curte. În casă mai sunt două încăperi care au servit drept apartament morarului și la care se poate ajunge prin intrarea în moară..

Contact:

<https://www.kikinda-turizam.rs/2021/05/09/suvaca/>

Organizația turistică a orașului Kikinda

Trg Srpskih dobrovoljaca 21

Phone: +381(0)230426-300

E-mail: turizam@kikinda.org.rs

16. SĂRBĂTORI DE PAȘTE ȘI CAMPIONATUL MONDIAL ÎN Zdrobirea Ouălor de Paște, MOKRIN

Aceasta este o ceremonie tradițională de Paște din Mokrin în care este ales cel mai dur ou din lume.

Evenimentul, care provine din obiceiul de a bate ouăle de Paște, este organizat în fiecare an în ziua de Paști. Apoi, zeci de mii de vizitatori observatori și până la 150 de participanți la competiția de seniori și juniori s-au adunat la Mokrin, care cred că oul lor pictat este cel mai puternic din lume.

Cu această ocazie, câteva sute de mii de bucăți de ouă de pui, găscă, rață și cobai sunt pictate în Mokrin. Cu toate acestea, propunerile prevăd că doar ouăle de găină pot apărea în competiție. Fiecare ou care participă la concurs este inspectat cu atenție și ouăle care nu sunt de găină sunt imediat eliminate.

Importanța acestei manifestări pentru Mokrin este arătată și de faptul că la intrarea în sat a fost amplasată o statuie de piatră a unui ou de Paște, pictată și împodobită cu motive ale satului.

Nu poate fi decât un singur câștigător al „Tucanijadei”, dar înainte de a fi anunțat oficial, se abordează un alt obicei tradițional. Și anume, oul câștigător este tăiat cu o sabie în două părți. O jumătate

trebuie să fie mâncată de juriu, în timp ce cealaltă jumătate aparține concurentului. Abia după această degustare se proclamă campion mondial la baterea oualor de Paste.

Contact:

<https://www.kikinda-turizam.rs/2021/06/24/vaskrsnje-svecanosti/>

Organizația turistică a orașului Kikinda

Trg Srpskih dobrovoljaca 21

Phone: +381(0)230426-300

E-mail: turizam@kikinda.org.rs

17. CASA MOKRIN - MOKRIN HOUSE

Casa Mokrín este un spațiu turistic - de conferințe și cultural situat în Mokrín. Este un loc modern și urban într-un mediu rural. Casa Mokrín este locul perfect pentru freelanceri, antreprenori și nomazi digitali, care doresc să se desprindă de rutina stresantă și să se bucure de viața și munca la țară. Mokrín House oferă trei mese delicioase, de casă, sănătoase pe zi (pensiune completă), un spațiu de lucru 24/7 și un dormitor cu baie privată. În cadrul complexului de cazare au loc concerte, seri de film și alte evenimente culturale. Facilitatea are, de asemenea, o sală de sport și o piscină.

Contact:

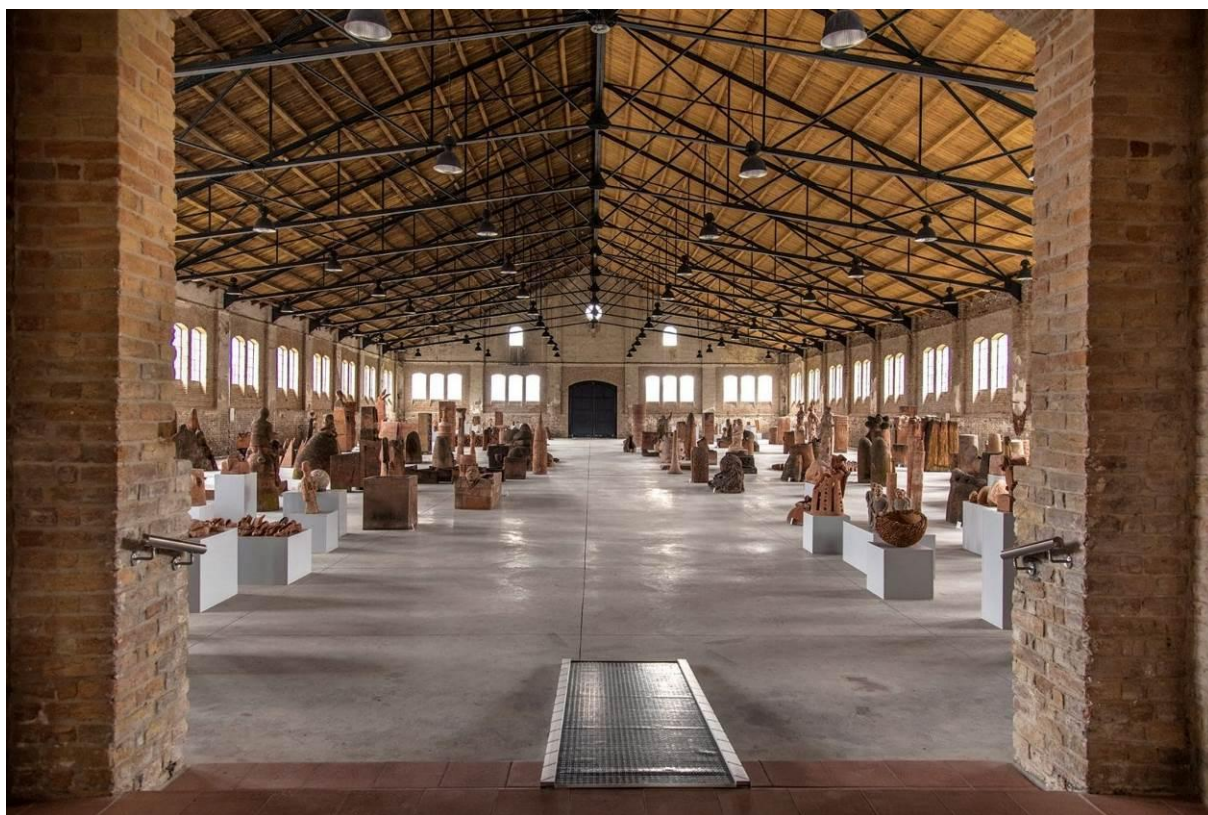
<https://www.mokrinhouse.com/>

Sfântul Sava 25. Mokrín

Phone: +381 69 623 678

Email: info@mokrinhouse.com

18. SIMPOZION „Tera” - KIKINDA

Centrul de Arte Plastice și Aplicate „Tera”, cu sediul în Kikinda, este o instituție culturală care este formată din trei părți: Galeria „Tera”, Atelierul „Tera” și Muzeul „Tera”.

Activitatea principală a Centrului „Tera” este expoziția, și se realizează prin expoziții personale și de grup desfășurate în Galeria „Tera” din Kikinda, precum și în alte locații din țară și străinătate, și organizate de această instituție.

Pe lângă activitățile expoziționale, Centrul de Arte Plastice și Aplicate „Terra” organizează simpozionul internațional de sculptură de mare format în teracotă, singurul eveniment de artă de acest gen. Centrul Tera se poate lăuda cu o tradiție neîntreruptă de a organiza Simpozionul de sculptură Tera de mai bine de treizeci de ani.

SIMPOZIUM TERA

Simpozionul internațional de sculptură în teracotă de format mare „Tera” a fost fondat în 1982 de sculptorul academic Slobodan Kojić. De atunci, se desfășoară în fiecare an de la 1 până la 31 iulie în Kikinda, în zona fostei fabrici de țiglă - obiect de arhitectură industrială construit în 1895.

În fiecare an, cinci până la opt artiști din Serbia și din străinătate participă la simpozionul „Tera”. Când vine vorba de sculptură în teracotă de format mare și artă contemporană, simpozionul „Tera” este unic în lume.

Pe parcursul acestor patru decenii, „Tera” se străduiește să „introducă” toți participanții săi într-un proces specific de creație care nu poate fi realizat în practica obișnuită de studio: sculptorilor li se oferă posibilitatea unui fel de pregătire profesională și, prin urmare, adunarea sculpturală Kikinda este definită ca fiind un simpozion.

În toți acești ani, sculptorii și-au exprimat reacțiile și reflecțiile asupra evenimentelor sociale într-un mod autentic sculptural la simpozionul Kikinda, deși nu a fost făcută vreodată nici o solicitare tematică sau conceptuală participanților la „Tera”.

Reacionând la toate aceste evenimente, lucrând cu sârguință la Simpozionul Internațional de Sculptură „Tera” din Kikinda, sculptorii au pătruns în spiritul vremii cu formele lor: în anii optzeci au comentat dihotomia vremii: au protestat împotriva stării de atunci a lumii, viața celebrată gestual, extatic. Apoi, cu construcția lor, s-au opus distrugerii generale care a stăpânit fostul spațiu iugoslav din fatalii ani '90, la fel cum în acel deceniu au impus geometria și simplitatea formală îmbogățite de principiile ordinii, armoniei – ca posibile modele pentru o mai bună calitate. societate.

Până acum, aproximativ 250 de sculptori din 43 de țări au participat la simpozionul „Tera”.

O serie de sculpturi sunt expuse în spații publice. Moștenirea celebrei Bienale Internaționale de Artă Contemporană de la Veneția include cinci sculpturi de Borislav Nedeljković - Prodanović, Mariana Gvozdenović, Milorad Damjanović, Mladen Marinkov, Slobodan Kojić. Sculptură monumentală de Nikola Vukosavljević, Mistreț amplasat permanent în Parcul Tašmajdan din Belgrad. Trei sculpturi din formatul galeriei Obelisc de George Arnaut, Călăreț de Antun Babić și Armored de Milorad Damjanović sunt expuse în Primăria Kikinda, în timp ce în fața intrării principale sunt două sculpturi monumentale, Războinicul Nikola Koka Janković și Îngerul Păcii de Autorul japonez Masanao Honda.

Pe piața orașului, lângă galerie, se află două lucrări monumentale, ale lui Petar Omčikus și Ljubodrag Janković. În parcul spitalului orășenesc se află cinci sculpturi monumentale ale lui Kousei Fujiki, Nuta Dora, Valentina Dusavitskaja, Francesca Rovijela și Numan Huseinbegović, în timp ce restul exploatațiilor din spațiul public se află în parcul de sculptură al fostei fabrici de țigle, unde are loc simpozionul.

Sculpturile realizate la simpozioanele „Tera” sunt prezentate publicului la expozițiile anuale organizate la începutul lunii iulie în fiecare an în galeria „Tera”, precum și în porțiunea pieței orașului. Deschiderea expoziției anuale marchează și începutul solemn al actualului simpozion „Terra”.

Sculpturi din fondurile Simpozionului Tera au fost expuse la numeroase expoziții în multe orașe din Serbia și din străinătate, precum Belgrad, Novi Sad, Pancevo, Subotica, Sarajevo, Banja Luka, Ljubljana, Ribnica, Karlovac, Bar, Veneția, Paris, Timisoara, Resica. , Kecskemét, Kiskundfelehazi, Kapolcu.

GALERIA TERA

Centrul de Arte Plastice și Aplicate „Tera” are și un spațiu expozițional în centrul orașului Kikinda. Timp de patru decenii, Galeria Tera este un important centru cultural în care se fac pe rând expoziții ale artiștilor celebri din țară și din străinătate.

Acest spațiu expozițional permite decoruri în afara mediului cameral, ceea ce deschide posibilitatea expunerii într-un spațiu public din partea pieței din fața Galeriei. Vizitatorului i se oferă astfel posibilitatea de a vedea în cel mai bun mod lucrările prezentate.

În galeria „Terra” sunt organizate anual 15 expoziții ale artiștilor eminenți din Serbia și din lume, iar în cei patruzeci de ani de existență au fost organizate câteva sute de expoziții. Pe lângă activitatea expozițională, galeria „Tera” găzduiește un număr mare de tribune, concerte și seri de poezie.

Spațiul expozițional al Galeriei Tera este de 70 de metri pătrați.

MUZEUL TERA

Odată cu deschiderea Muzeului „Tera” din Kikinda în decembrie 2017 în fosta clădire a cazarmii Kikinda, dorința și planul de decenii ale inițiatorilor Simpozionului Internațional de Sculpturi de Sculptură în Teracotă „Tera” de a prezenta permanent lucrările sculpturale în s-a realizat orasul in care au fost creati. Ideea Muzeului este la fel de veche ca și Simpozionul însuși și s-a dezvoltat în paralel cu creșterea constantă a numărului de sculpturi care au fost realizate în timpul adunărilor tradiționale ale simpozionului.

În Muzeul „Terra” recent deschis din Kikinda, vizitatorilor acestei instituții unice li se oferă posibilitatea de a vedea starea sculpturii la începutul secolului și mileniului.

La inițiativa fondatorului Simpozionului Internațional de Sculpturi în Teracotă „Terra”, profesorul și sculptorul academic Slobodan Kojic, municipiul Kikinda a cumpărat vechea cazarmă de la Armata Sârbă, și-a schimbat scopul și a predat-o Centrului „Tera” pentru Muzeu. Pentru adaptarea clădirii conacului în spațiul muzeu-galerie, proiectul a fost realizat de arhitectul Aranka Blat, care a respectat în mod consecvent și credibil aspectul autentic al acestei clădiri.

Datorită importanței sale, manejul din Kikinda merită tratarea protecției ca obiect de cultură tehnică, dovadă avizul-recomandare oficial al Institutului pentru Protecția Monumentelor Culturale din Subotica.

Lucrările de reconstrucție a unității au început în 2012 și au fost finanțate de Ministerul Culturii și Informației din Republica Serbia, orașul Kikinda, Secretariatul Provincial pentru Cultură și Informare și Relații cu Comunitățile Religioase.

Clădirea conacului este formată din două unități interconectate - partea principală a clădirii este mai înaltă și dominantă spațial în raport cu partea anexă, care este semnificativ mai mică, ceea ce a condiționat împărțirea funcțională a spațiului. Spațiul complet, bine organizat, atractiv din punct de vedere arhitectural și compact al zonei conacului de circa 2100 mp, cu lumină naturală bună și iluminat artificial adecvat, transformat într-un spațiu muzeal ideal, pe deplin adecvat specificului sculpturilor în teracotă, în special datorită faptului că „Sunt dominate de sculpturi de formate monumentale.

Expunerea muzeului cu o bogată colecție de sculpturi din teracotă reflectă în mod direct istoria sa, folosind spațiul extraordinar al manejului în care este posibilă o vedere cuprinzătoare unică a întregului. Expoziția nu pune accent pe succesiunea cronologică, dar oferă un prilej de urmărire a

anumitor schimbări în opera și tehnicile survenite pe parcursul celor patru decenii ale Simpozionului Internațional de Sculptură „Tera”. Așa se schimbă lucrările formatului galeriei - adunate în cele patru colțuri ale Muzeului, cu sculpturi monumentale și mai intime, așezate pe soclu sau direct pe podea, fără împărțire pe generații sau naționalitate a sculptorilor, fără grupare pe teme sau stiluri. Acest lucru permite o experiență spontană a fiecăreia dintre sculpturile expuse, impresia unui spațiu activ și o atmosferă plină de viață, de lucru, cum ar fi guvernul la Simpozionul „Terra”. Aproape fiecare participant la Simpozion este prezentat în cel puțin o parte, ceea ce oferă posibilitatea de a prezenta poetici foarte diferite ale artiștilor sârbi și iugoslav și mondiali dedicați lucrului în acest material nobil.

Expoziția permanentă nu va fi înghețată în timp: va fi suplimentată și schimbată periodic, dar va fi mereu respectată unicitatea fostei arene, precum și diversitatea ideilor și realizărilor creatorilor.

În prezent, în exploatațiile Tera există aproximativ 1.000 de sculpturi din teracotă.

Transformarea cazarmii în Muzeul Terra a repetat o situație din istoria artei Voivodinei în anii 1950 și 1960, când fortificațiile și barăcile de la Cetatea Petrovaradin au fost predate artiștilor și adaptate în ateliere de pictură și sculptură..

Contact:

Muzeul Tera

<https://terra.rs/>

Adresa: Stevana Sremca bb. Kikinda

Telefon: 0230533116

Tera Studio

<https://terra.rs/>

Adresa: Danila Kostića 9. Kikinda

Telefon: 0230442789

Galeria Tera

<https://terra.rs/>

Adresa: Trg Srpskih Dobrovoljaca nr. 25, Kikinda

Telefon: 0230426508

19. COLONIA DE ARTĂ A ASOCIAȚIEI CETĂȚENILOR „ARIPILE UNUI ÎNGER” - KOZARCI NOI

Asociația Cetățenilor „Aripile Îngerilor” Novi Kozarci a fost înființată la 9 mai 2014, ca asociație voluntară, non-guvernamentală și non-profit, înființată pe perioadă nedeterminată pentru atingerea următoarelor scopuri:

- Cercetarea, protecția și revitalizarea patrimoniului cultural național și imaterial al minorităților naționale prin educația, producția și promovarea artei contemporane în domeniul artelor tradiționale;
- Încurajarea, promovarea și dezvoltarea creativității amatoare a copiilor și tinerilor în domeniul culturii;
- Încurajarea tinerelor talente în domeniul artelor tradiționale; -Încurajarea creativității persoanelor cu dizabilități în domeniul culturii; promovarea, încurajarea și dezvoltarea valorilor culturale și estetice; -Încurajarea dialogului intercultural și a cooperării internaționale în domeniul culturii;
- Descentralizarea și demetropolizarea artei și culturii prin crearea condițiilor pentru disponibilitatea bunurilor culturale din patrimoniul cultural național și mondial, încurajarea creativității și dezvoltarea coordonată a comunității locale în domeniul culturii;
- Încurajarea pieței operelor de artă și a altor creații culturale;
- Încurajarea donațiilor, patronajului și sponsorizării în cultură;

- Dezvoltarea turismului de manifestare și rural în comunitatea locală;
- Îmbunătățirea calității vieții copiilor, tinerilor și populației generale din comunitatea locală.

Pentru atingerea scopurilor sale, Asociația încurajează în special:

- Promovarea și dezvoltarea artei profesionale și amatoare;
- Dezvoltarea cooperării și îmbunătățirea muncii și activităților în domeniul artelor plastice cu organizații conexe din țară și străinătate;
- Organizarea de expoziții tematice, retrospective, jubiliare și de altă natură ale autorului și evenimente și acțiuni artistice în domeniul artelor plastice;
- Organizarea muncii care include arte și meserii și femei din mediul rural.

Asociația dispune de dotări cu două ateliere de pictură, spațiu expozițional și cazare pentru 10 persoane.

Fondatorul și președintele Asociației Cetățenilor „Aripile Îngerilor” Novi Kozarci este Milan D. Reljić, sub a cărui conducere Asociația a devenit într-o perioadă foarte scurtă unul dintre centrele culturale importante din raionul Banatului de Nord.

În perioada de la înființare până în septembrie 2016, în organizația Asociației au avut loc 17 adunări, la care au participat circa 200 de pictori din Serbia, România, Ungaria, Croația, Bosnia și Herțegovina, Rusia și au fost realizate 12 expoziții.

În 2014, Asociației Cetățenilor „Aripile Îngerilor” a semnat un acord de înfrățire cu o asociație din România, care a rezultat în două adunări în România, la care au participat 10 pictori de la Asociației Cetățenilor „Aripile Îngerilor”. Cu aceste ocazii, toți pictorii au fost întâmpinați de secretarul Parlamentului României, ambasadorul Bulgariei în România și consulul Bulgariei în România, responsabil cu cultura..

În martie 2015, în cadrul cooperării internaționale, a avut loc la Centrul Cultural Kikinda o expoziție de pictură a 34 de autori din Serbia, România, Bulgaria, Ungaria și Bosnia și Herțegovina.

Pe 11 iulie 2015, Prințul Moștenitor Alexandru II Karadjordjevic și Prințesa Katherine au vizitat Asociația. Motivul sosirii cuplului regal a fost o expoziție de portrete ale membrilor familiei Karadjordjevic, intitulată „Sosirea regelui”, realizată de un membru al Asociației cetățenilor „Aripile îngerilor”, tânărul Novokozarac pictorul Oliver Karanovic, ca parte a împlinirii a 70 de ani a prințului moștenitor Alexandar. La acest eveniment au fost prezenți numeroși reprezentanți ai vieții politice, economice și culturale din regiune, precum și oaspeți din România vecină. Vernisajul expoziției, care pe lângă portretele membrilor familiei regale, autorul Oliver Karanović, a prezentat și lucrări ale pictorilor, membri ai Asociației cetățenilor „Aripile îngerilor”, Milena Krstin, Vera Nedin și Sandra Stanković, moștenitorul tronul a subliniat:

„Astfel de evenimente contribuie la cultivarea culturii și moștenirii noastre, care este o parte integrantă a tradiției și identității noastre.” Vă mulțumim pentru eforturile extraordinare pe care le depuneți pentru a ne prezenta țara în cea mai bună lume prin cultură și artă.”

Cuplul regal a fost plin de impresii pozitive despre Galeria „Aripile îngerilor”, așa că prințul moștenitor Alexandru, după ce i-a întâlnit pe toți pictorii, participanți la festivalul de artă, în mod spontan și fără protocol, a acceptat invitația pictoriței Milena Krstin de a participa la crearea o lucrare abstractă. În amintirea vizitei și a părții pe care au evidențiat-o odată cu sosirea lor, Asociația a donat 70 dintre picturile sale către Karadjordjevici, iar toate fondurile strânse au fost plătite Fundației Umanitare a Prințesei Katarina. După expoziție, portretele familiei Karadjordjevici au fost dăruite cuplului regal. După expoziția de la Casa Albă, picturile au fost expuse la Londra timp de o lună.

În septembrie 2015, șapte membri ai Asociației au participat la adunarea de la Choka, iar cu acea ocazie s-a semnat o carte de înfrățire cu Asociația Artiștilor Plastici „Paleta” din Choka. Cu această ocazie, ambele asociații s-au angajat să promoveze prietenia, spectacolele comune și dezvoltarea artei.

Data 27.10.2015. Prima expoziție personală a autoarei Vera Nedin intitulată „Croaziera în Voivodina” a fost prezentată în KC Kikinda sub auspiciile Asociația cetățenilor „Aripile îngerilor”, iar pe 13 noiembrie 2015 a avut loc cea de-a doua expoziție personală a autoarei în satul Novo Milosevo.

În octombrie 2015, ca parte a sosirii comunităților evreiești din Belgrad, Kikinda, Subotica, Pancevo și Zrenjanin, Asociația a prezentat o expoziție de picturi realizate în timpul a zece adunări sub egida Asociația cetățenilor „Aripile îngerilor”. Încurajați de ciclul de picturi „Caii” de Oliver Karanović, membru al Asociației, invitații și-au exprimat dorința ca pictorul să participe la o expoziție la Belgrad sub egida comunității evreiești din Belgrad realizată în noiembrie 2016..

În octombrie 2015, în sediul Secției Asociației Internaționale a Poliției (IPA) - Serbia, a avut loc prima întâlnire de lucru la Belgrad, la care președintele Secției Asociației Internaționale a Poliției - Serbia, dr. Nebojsa Pantelic și Președintele Asociației „Aripile Îngerilor”, Președintele Comisiei pentru Cultură și Educație a Secției IPA - Serbia, M.Sc. Milan Reljić a format pentru prima dată Comitetul pentru Cultură și Educație. Proiectul Asociației cetățenilor „Aripile Îngerilor”, „Conservarea identității naționale sârbe”, scopul, activitățile și semnificația acestuia pentru statul Serbia, au fost suficiente pentru ca IPA Serbia să devină oficial patronul său.

După ce s-a ajuns la acordul de cooperare comună, în cadrul proiectului menționat, în cursul anului 2015/16. au avut loc șase expoziții colective la Belgrad, Kikinda, Backa Palanka, Pozarevac și Trstenik. Scopul expozițiilor prezentate este de a prezenta un segment al picturii sârbe contemporane, cu accent pe păstrarea identității naționale sârbe și cultivarea valorilor istorice. Expresia artistică, care se bazează și pe pictura clasică și tehnici tradiționale, a fost o altă legătură între diferiți autori.

Criticul de artă Dejan Đorić a subliniat următoarele despre proiectul „Conservarea identității naționale sârbe” și creațiile sale: motivele inimii, nu mintea. De aceea, la apariția nobilă a lui Milan Reljić, de a aduna artiști liberi și independenți, necondiționați de orice motive comerciale sau conceptuale strict definite, se aplică o singură regulă: dragostea pentru artă. Din această perspectivă, înțelegem ideea că în numele artei și picturii, fără socoteli și intenții ascunse, se adună pictori de

diferite generații, poetici și realizări. De aceea, astfel de adunări și prezentările lor în galerie sunt o secțiune transversală a scenei artistice sârbe sau vor fi, oferind o perspectivă mai completă asupra muncii artiștilor locali.”

În decembrie 2015, la Centrul Cultural Kikinda a avut loc o expoziție de pictură de Sandra Stanković „Îngerul alb” în cadrul proiectului „Asociației cetățenilor „Prezervarea identității naționale sârbe” și organizată de Asociației cetățenilor „Aripile Îngerilor”.

În ianuarie 2016, în Galeria Centrului Cultural Backa Palanka a avut loc o expoziție colectivă cu 33 de picturi ale 32 de autori din Serbia și Rusia „Sf. Vasilije Ostroški-făcător de minuni”, ca parte a proiectului „Conservarea identității naționale sârbe”. sub auspiciile IPA Asociației cetățenilor „Aripile Îngerilor”

În februarie 2016, s-a format Comitetul de literatură IPA Serbia, în cadrul Asociației „Aripile Îngerilor”, cu misiunea de a prezenta literatura sârbă în Serbia și în lume.

În martie 2016, la Požarevac a avut loc o expoziție colectivă de picturi ale unor autori din Serbia și Rusia „Sfântul Episcop Nikolaj Srpski” în cadrul proiectului Asociației cetățenilor „Păstrarea identității naționale sârbe”, și organizată de Asociației cetățenilor „Aripile Îngerilor”.

Contact:

<https://www.krilaandjela.rs/>

Adresa: Slavka Rodića 68. Novi Kozarci

tel: +381(0)641234876

+381(0)603356683

e-mail: milanreljic1@gmail.com

20. "GUSLE" SOCIETATEA ACADEMICA DE ÎNGRIJAREA A MUZICI

Societatea Academică pentru îngrijirea muzicii „Gusle” din Kikinda este una dintre cele mai vechi societăți muzicale din Serbia, care funcționează în continuu și sub același nume din 1876.

Pe lângă un număr mare de secții, formate în majoritate din copii și tineri, Societatea are și un comitet de cercetare științifică, în care activează numeroși experți de seamă în domeniul etnomuzicologiei, etnocoreologiei și etnologiei.

De asemenea, suntem mândri să subliniem că sub egida Societății noastre, există un atelier de confecționare a costumelor, ale cărui rezultate sunt de top în producerea și reconstrucția costumelor populare și a costumelor de scenă.

Două proiecte pe care suntem mândri să le evidențiem și pe care le implementăm în mod continuu încă din anul 2002 sunt „ETNOKAMP” – Studiu de cercetare a muzicii tradiționale bănățene, ca proiect de pionierat în țara noastră, și „FENOK” – Festivalul Internațional al Orchestrelor, care promovează ansambluri care se ocupă cu muzică populară autentică (tradițională), apoi muzică populară stilizată (tradițională), sunet etno modern stilizat - MUZICA MONDIALE și muzică contemporană de calitate.

Unul dintre cele mai tinere orașe din Banat, Velika Kikinda, a fost locul cel mai sârbesc în care popoarele minoritare erau germani, maghiari și evrei. Ca centru al Districtului (1774-1876), avea legături cu lumea prin comunicații feroviare și telefonice.

În momentul dezvoltării economice accelerate a orașului Kikinda Mare, se întărește și cercul cultural al doctorului Jovan Pachu, care include dr. Milan Petrović, Đordje Vlahović, Đoka Radak, dr. Živko Bogdan și alții, care încurajează și începe cântatul. Societatea „Gusle” la inițiativa lui Jovan Pachu, în

1873 a fost înființat un cor permanent de bărbați, care va fi completat mai târziu în 1876 de voci de femei și va deveni societate de cânteci „Gusle”.

Lupta cu autoritățile maghiare pentru înregistrarea Asociației a durat doi ani întregi, dar, din păcate, actul de înființare nu a fost păstrat în arhivele Asociației. Cea mai veche documentație de arhivă a Societății a dispărut și a fost distrusă în timpul Primului Război Mondial. Când „Gusle” a publicat Memorialul cu ocazia celei de-a 50-a aniversări a lucrării sale, acesta a fost scris exclusiv pe baza memoriei membrilor mai vechi ai Societății.

Societatea „Gusle” a concertat pentru prima dată pe 14 februarie 1876. Corul este dirijat de N. Fris, care, cu puțin timp înainte, a venit de la Subotica la Kikinda. În 1877, această societate a fost numită „GUSLE, SOCIETATEA DE PĂSTRARE MUZICALĂ”. Fondatorul și primul președinte a fost avocatul Milan Petrović Tuturov (1844-1903). Condițiile de lucru ale Societății erau destul de proaste, dar entuziasmul fondatorilor era mare: „când mergeau la repetiții, aduceau lumânări în buzunar, și aduceau și lemne de foc în lunile de iarnă tocmai pentru ca repetițiile să aibă loc fără împiedicare. După Fris, foarte curând, Josif Marinković a luat locul directorului de cor, iar de atunci Societatea a făcut progrese semnificative și funcționează ca un cor mixt cu o secțiune separată pentru muzică instrumentală.

Anul 1880 este foarte important pentru „Gusle”, deoarece Robert Tollinger, un muzician de înalte referințe și educație muzicală de vârf, ia locul maestrului de cor, care a ridicat Societatea la un nivel de invidiat prin cunoștințele și energia sa profesională. Pe parcursul a zece ani de viață și muncă în Kikinda, Tollinger a compus un număr mare de compoziții pentru cor masculin, cor mixt și cânt solo, pe care „Gusle” le tipări la Viena la acea vreme și reprezintă o contribuție uriașă la cultura muzicală sârbă. Este semnificativ faptul că majoritatea operelor tipărite ale lui Tollinger sunt încă păstrate în „Gusla”. De asemenea, este important de menționat că Tollinger și Milan Petrović au început prima revistă de muzică sârbă „Gudalo”.

După zece ani de muncă foarte reușită și fructuoasă, Tollinger a părăsit Kikinda și, la recomandarea lui Dvorak, Hranislav Hartl l-a înlocuit ca director de cor al „Gusala”. După Hartl, directorul de cor a devenit Matthias Melihar, iar apoi Franta Vah. În toată această perioadă, pe lângă repetițiile și spectacolele regulate, Societatea participă constant la închinarea în biserică.

În 1926, Societatea și-a sărbătorit a cincizeca aniversare, sub președinția preotului de raion de atunci, când și-a sfințit și drapelul, care se păstrează și astăzi în incinta Municipiului Bisericii. Luptând cu probleme materiale, „Gusle” abia în 1930, printr-o serie de evenimente și manifestări, a reușit să organizeze celebrarea a cincizeca aniversare a Societății, când a fost organizată o procesiune la lumina torțelor cu participarea fanfarei șoimilor și a altor societăți locale de cântări. În seara următoare, în sala mare a hotelului „Nacional” a fost organizat un concert de gală, la care, pe lângă sărbători, au participat și numeroși invitați. Este important de menționat că acest concert a fost transmis în direct de Radio Belgrad, care a fost și prima emisiune radio al Radio Belgradului. În 1930 a fost publicat „Monumentul”, care, deși de dimensiuni reduse, reprezintă totuși o contribuție semnificativă la studiul dezvoltării istorice a Societății.

Prima jumătate de secol a existenței Societății se caracterizează prin cultivarea cu succes a cântului coral și a muzicii instrumentale, prin participarea la toate evenimentele culturale sârbe, precum și prin publicarea de compoziții, ceea ce a reprezentat o mare contribuție la cultura muzicală sârbă din acea perioadă. În această perioadă, „Gusle” a dat inițiativa înființării, iar apoi s-a alăturat Asociației Societăților de cântece Iugoslave.

Pe parcursul anului 1938, din cauza unor mari dificultăți materiale, de personal și de program, Societatea a început să se concentreze tot mai mult pe organizarea satelor cu dansuri. Astfel de programe erau scurte (puncte vocale sau instrumentale), erau mai ușor și mai ieftin de pregătit și organizat, iar dansurile atrăgeau cetățeni.

În timpul ocupației germane a Kikindei, precum și în timpul războiului precedent, spectacolele publice ale asociației „Gusle” s-au stins complet, iar munca corului s-a redus exclusiv la cântatul în biserică, duminică și în timpul sărbătorilor religioase. Deja în primele zile ale eliberării, asociația a fost brusc reînviată. Toate manifestările și mitingurile au fost însoțite de un cântec al membrilor corului „Gusle”. La 1 martie 1946, Consiliul Municipal al sindicatului a acceptat „Gusle” sub auspiciile sale și și-a schimbat numele în Asociația Sindicală Culturală și Artistică „Gusle”. Apoi, pentru prima dată după 70 de ani de existență, Societatea și-a extins domeniul de activitate și, pe lângă cor, a mai format două secții: secția de teatru pentru artele spectacolului, care a devenit ulterior Teatrul Național, și SECȚIUNEA DE FOLCLOR. În acea perioadă, directorul de cor a fost Vukašin Bojić (a condus corul cu mici întreruperi până în 1963), conducătorul secției de folclor era Sredoje Popov, iar secția de teatru a fost Sava Pavlović.

„Gusle” a căutat de-a lungul existenței un loc potrivit pentru a lucra. S-au mutat dintr-o clădire în alta și au lucrat în condiții necorespunzătoare, holuri și coridoare reci și întunecate. De la centenarul Asociației, este în vedere prima soluție de calitate și permanentă pentru spațiul „Gusle”, precum și o mai bună finanțare a activităților de către municipalitate, ceea ce duce la o creștere vizibilă a calității lucrărilor la toate secțiile. În 1978, „Gusle” s-au mutat în spațiul pe care îl folosesc și astăzi, în clădirea „Curiei”. De atunci și până astăzi se realizează reconstrucția și adaptarea permanentă a spațiului, astfel încât Compania să aibă acum un spațiu de lucru de calitate. Toate aceste locuri de muncă, alături de marea muncă investită a membrilor Asociației, sunt susținute financiar de Administrația orașului Kikinda.

În perioada de după 1990, „Gusle” în colaborare cu RTS și RTV a realizat și realizat mai multe documentare („Revena în Kikinda”, „Ajunul Crăciunului în Kikinda”, „Lazarice”...) precum și mai multe emisiuni radio pentru Radio Kikinda, Radio Novi Sad și Radio Belgrad. Dušan Dejanac, cunoscut publicist și cronicar al orașului nostru, a adus o contribuție excepțională în acest segment al lucrării Societății. Și-a petrecut cea mai mare parte a vieții profesionale în „Gusle” ca secretar, iar într-o perioadă ca director al Societății, inițiind multe evenimente. Cercetând istoria asociației „Gusle”, și înregistrând date prețioase despre viața de zi cu zi și programele implementate de „Gusle”, Dejanac a pregătit material valoros care va fi publicat în perioada următoare și va oferi o imagine mai completă a vieții și operei de secole ale asociației.

Recunoașterile și premiile câștigate de toate secțiunile Societății sunt numeroase și semnificative în toată perioada următoare, dintre care remarcăm Ordinul Sfântului Sava al V-lea (în Regatul Sârbilor,

Croaților și Slovenilor), premiul Cultural și Asociația Educațională din Voivodina „Scânteia Culturii” pentru 100 de ani de muncă continuă și activă pentru răspândirea și îmbunătățirea amatorismului muzicii și folclorului (1976), premiul Asociației Culturale și Educaționale din Serbia „Premiul Lupul” pentru contribuția remarcabilă la dezvoltarea culturală (1986), precum și două documente „Căpitanul Miša Anastasijević” pentru păstrarea și îmbunătățirea tradiției și a culturii (2006 și 2016), Premiul anual al orașului Kikinda (2016). În anii 90 ai secolului trecut, numărul membrilor activi este în continuare în creștere, secțiile orchestrale și folclorului capătă o dimensiune cu totul nouă, iar după mulți experți și public, „Gusle” este considerată una dintre cele mai bune societăți culturale și artistice. În țară. Conducătorii secției de folclor a Societății în perioada 1990 până astăzi sunt următorii: după Gaća Silvestera, Branislav Cucić ia locul conducătorului, apoi Milorad Ćirić, Mira Lukač, iar din 1999 până astăzi Igor Popov, educator al Societății. specialiști în jocuri tradiționale. Prin munca sa dedicată și soluțiile coregrafice inspirate, Popov a lăsat o amprentă semnificativă în istoria „Gusala”, mai ales prin cercetarea și punerea în scenă a dansului sârbesc din Kikinda și a dansului din Pomorišje (partea românească a Banatului). Cu aceste coregrafii, Popov a arătat spiritul vieții populare și frumusețea dansului tradițional al sârbilor, locuitorii Banatului de Sus, și reprezintă opere capitale în lumea folclorului de astăzi.

Marea Orchestră Populară „Gusle” 1993/4. A fost format și condus până astăzi de Zoran Petrović, iar orchestra de tamburitza mai întâi de Vladimir Krstonošić, iar astăzi de Živica Grastić. Petrović transmite mulți ani de experiență muzicală bogată numeroși membri ai orchestrei nou formate și, cu ideile, talentul și cunoștințele sale muzicale inepuizabile, a ridicat societatea la pedestalul creativității muzicale din acea vreme. Așadar, cu el începe o nouă perioadă în viața muzicală a Societății. El înființează un program muzical complet nou, care prezintă tradițiile diferitelor părți ale Serbiei și ale întregului Balcani și, de asemenea, însoțește coregrafiile stabilite pentru ansamblurile de dans „Gusle” care sunet autentice, care contribuie cu expertiză la păstrarea sunetului arhaic al unei anumite regiune. Formațiile de cântăreț din această perioadă au fost conduse de: Igor Popov, Zoran Petrović, Magdalena Popov, iar corul a fost condus de: Tatjana Ivanica, Eva Aranjoš Francuski și Snežana Kovačević. De asemenea, grupul original „Gaidaș și becearușe” a participat de mulți ani la munca lui „Gusala”, care sub conducerea lui Branislav Zarić a hrănit melodia originală a acestei regiuni. A fost reușit să cânte la cimpoi bănățeni de Igor Popov.

În anii șaptezeci, Societatea a trimis membri individuali la seminarii de folclor pentru învățare, formare și avansare, apoi a cooperat cu numeroși experți, lideri, societăți culturale și artistice, a participat la academii de ceremonii, festivaluri... În decembrie 2006, „Gusle” a sărbătorit un sută de concerte treizeci de ani de existență și muncă continuă, iar zece ani mai târziu, în 2016, am dedicat jubileul și am sărbătorit aniversarea a o sută patruzeci de ani a Societății printr-o academie de ceremonie și un concert de gală. Cu acea ocazie au fost acordate plăci pentru contribuția excepțională la opera asociației „Gusle”.

Sub auspiciile și din inițiativa „Gusle”, CERCUL MIC BĂNATEAN a fost inclus în lista patrimoniului cultural imaterial al Republicii Serbia..

Contact:

<https://www.gusle-ki.rs>

Adresa: dr. Zoran Djindjic 2.

Telefon: +381(0)230400560

e-mail: guslekikinda@gmail.com

FB: <https://www.facebook.com/adznmgusle/>

21. HOSTEL „PAPARAZZO” KIKINDA

Xpensiunea ofera camere si paturi de o calitate exceptionala. (Fiecare camera are baie, televizor, cablu, aer conditionat, internet, prosoape, sapun, șampon, uscator de par, fier de calcat, papuci.)

Hostelul Paparazzo oferă șapte (7) camere (single, duble, camere cu paturi duble) și două (2) apartamente. Pensiunea oferă oaspeților săi securitate maximă - instalația este supravegheată video în exterior și în interior. Pensiunea dispune de parcare securizata pentru oaspeti. Lângă pensiune există un loc de joacă împrejmuit pentru copii, cu conținut bogat de joacă.

La 100 de metri se afla oficiu postal, banca, muzeu, teatru, supermarket, zona pietonala, piata, farmacie, restaurante, cafenele si patiserii. La o distanta de 500 de metri se afla Lacul Vechi, o frumoasa oaza de liniste si liniste, paradisul pescuitului, minigolf, traseu trim si promenada. Pe o rază de 800 de metri se află o benzinărie, AMSS - asistență rutieră, Spital, Academia Pedagogică, Stadionul Orașului, Parcul Mare, cămin studențesc, piscine exterioare și interioare care sunt deschise tot timpul anului..

Contact:

<http://www.paparazzo.co.rs/>

adresa: Dr. Zoran Djindjic 5. Kikinda

Fax:+381(0)23022676

tel: +381(0)63664066

e-mail: hostelpaparazzo@gmail.com

FB: www.facebook.com/HostelpaparazzoKikinda/

22. RESTAURANT ETNO „KOD FIĆOKA” KIKINDA

Casa etno „Kod Fićoka” este un exemplu clasic de restaurant care servește preparate din bucătăria locală, care hrănește tradiția de a pregăti specialități din Banat și Voivodina.

Îndragostiți de frustuk-ul bănățean, țuică bună de casă, gulaș, boia de ardei, semințe de mac, prințese - gogoși și alți diaconi, sunt întotdeauna bineveniți în casa etno „Kod Fićoka”.

Ambianța este și ea amenajată în stilul unei case bănățene, astfel că oaspeții au impresia că stau într-o altă vreme, mai frumoasă și mai lipsită de griji..

Contact:

<https://etno-restoran-kod-ficoka.business.site/>

Adresa: Nikole Francuskog 1, Kikinda

tel: +381(0)230507837

e-mail: etnokucakodficoka@gmail.com

FB: <https://www.facebook.com/etnokucakodficoka/>

23. RESTAURANT CU CAZARE BED & BREAKFAST 'TWENTY' 'KIKINDA

Acesta este un restaurant care, prin atmosfera și serviciul său autentic, oferă oaspeților un farmec specific în fiecare zi de altădată, zile în care te puteai bucura de gusturile și aromele bucătăriei locale. Restaurantul hrănește tradiția și o îmbină cu inovația. Delicatesele parfumate și deserturile delicioase sunt făcute după rețetele vechilor măștri, iar acestora li se adaugă fermecător un efect final modern.

Pe lângă restaurant, există și cazare, care zi de zi îi găzduiește pe toți cei care tânjesc după frumusețe și confort. Fiecare cameră a acestui hostel specific este dotată cu pricepere și dragoste. Fiecare camera este luminoasă, spațioasă, confortabilă.

Contact:

<https://www.twenty.rs/>

Trg Srpskih Dobrovoljaca 28, Kikinda

tel:+381(0)230435158

e-mail: info@twenty.rs

FB: <https://www.facebook.com/twenty.ki>

24. RESTAURANT CU CAZARE "CAFFE - CAFFE" KIKINDA

Facilitatea „Caffe-Caffe” este situată în Kikinda, la 20 de minute de mers cu mașina de Rezervația Naturală Specială pășunile naturale . Oferă o grădină, biciclete gratuite și WiFi gratuit.

Toate camerele și apartamentele au aer condiționat, TV și baie privată cu uscător de păr. Unele camere au vedere la grădină.

Micul dejun este servit zilnic. Vă puteți bucura de preparate din bucătăria italiană la restaurantul proprietății și vă puteți relaxa cu o băutură la bar. Proprietatea oferă, de asemenea, depozit de bagaje, serviciu de călătorie și servicii de spălătorie.

La proprietate sau în împrejurimi pot fi practicate o serie de activități, inclusiv ciclism.

Contact:

<http://www.caffe-caffe.com/>

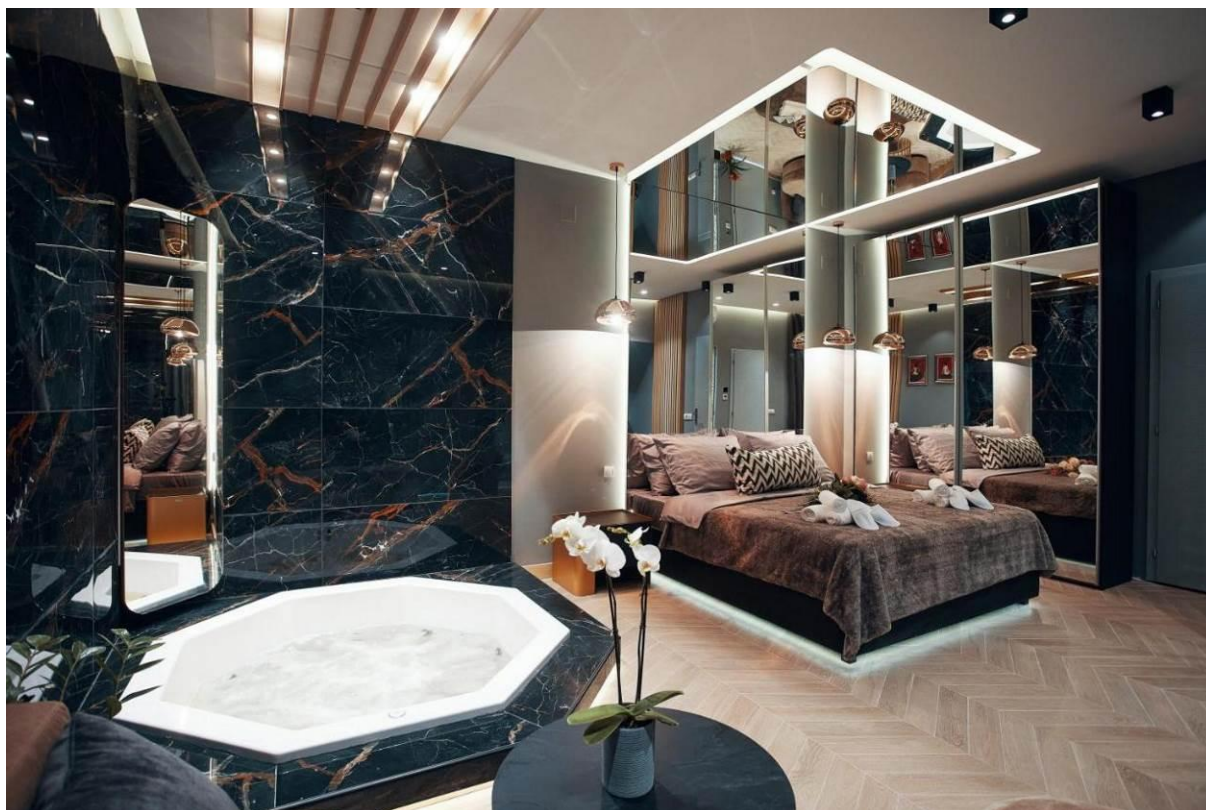
Trg Srpskih Dobrovoljaca 38, Kikinda тел: +381(0)63522270

Tel/fax: +381(0)230428281

FB: www.facebook.com/caffecaffekikinda/

e-mail: grasticfil@yahoo.com

25. CAZARE APARTAMENT MIRROR "MONZA" - KIKINDA

În cea mai frumoasă parte a Voivodinei, în inima orașului Kikinda, se află un apartament „Monza Mirror”. Separat de aglomerația orașului, oferă momente de relaxare în Kikinda pentru afaceri sau turism. Este echipat pentru a oferi lux, funcționalitate și confort în același timp. Apartamentul „Monza Mirror” după primul sejur devine un loc de iubit și un loc în care se întoarce mereu. Apartament de 30 mp, cu bucătărie proprie, baie cu aburi și cada jacuzzi, potrivit pentru două persoane, este alegerea potrivită pentru un sejur în Kikinda!

Apartamentul dispune de un pat dublu mare, iar în bucătărie este mini - bar, vase, tacamuri, ceainic, precum și toate celelalte lucruri de care ai putea avea nevoie în timpul sejurului. Se oferă parcare privată gratuită (nu este necesară rezervare). Baie de aburi și jacuzzi atunci când permit relaxare completă, separare mentală de stresul cotidian. Cu muzică relaxantă și o ambianță luxoasă, ziua începe cu un mic dejun tradițional bogat servit în atriumul apartamentului..

Contact:

<https://monzaapartment.rs/>

Adresa: Canadska 2 Kikinda

Tel: +381(0)694465160

e-mail: monzamirror@gmail.com

26. RESTAURANT DE BUCĂTĂRĂ INTERNĂ „CLASA NAȚIONALĂ - LA ČVARKA” KIKINDA

Restaurantul de bucatarie locala are 50 de locuri disponibile, potrivite pentru organizarea de aniversari, botezuri si alte intruniri de familie. Personalul restaurantului oferă, de asemenea, servicii de catering în Kikinda și în locurile din apropiere.

Contact:

Adresa: Dositeieva 36, Kikinda

tel: +381(0)606137864

e-mail: nacklasakodcvarka@gmail.com

FB: <https://www.facebook.com/nacionalnaklasakodcvarka/>

27. RESTAURANT FAST FOOD DE FAMILIE „UJNINA KUJNA” KIKINDA

Mâncăruri de casă din Vojvodina, sârbești, tradiționale, italiene, grecești, mediteraneene și maghiare sunt în meniul fast-food-ului de familie „Ujnina Kujna”.

De asemenea, este posibilă livrarea la adresa dvs. de domiciliu în Kikinda și în locurile din jur.

Contact:

Adresa: Svetosavska 38. Kikinda

FB: www.facebook.com/ujnina.kujna/

tel: +381(0)230435268

e-mail: ujninakujna@gmail.com

28. MAGAZIN SPECIALIZAT SI CAFETERIE „MALA RADIONICA KAFE” KIKINDA

„MALA RADIONICA KAFE” a fost creat în dorința de a oferi 3 lucruri:

-CELE MAI BUNE CEREALE

Oferim cele mai delicioase și produse în mod durabil cereale.

-CEL MAI BUN ECHIPAMENT

Calitatea echipamentului trebuie să urmeze calitatea boabelor.

-CAFEA RICĂ

Ca rezultat, o combinație de mulți ani de experiență, cele mai bune cereale și cele mai bune echipamente.

Ambianță plăcută pentru fanii cafelei adevărate.

Contact:

Adresa: Dioke Radaka 8, Kikinda

tel: +381(0)230442985

+381(0)695580570

https: www.malaradionikakafe.rs/

e-mail: radionikakafe@gmail.com

FB: www.facebook.com/Mala-radionica-kafe/

29. CONCEPT BAR "CAFFE CLUB MONZA" KIKINDA

Această facilitate specifică de catering - concept bar constă din trei părți:

MONZA Caffe Club - pentru fiecare zi cu prietenii sau un moment perfect cu prietenii în weekend cu cele mai bune concerte live.

Atrium MONZA - grădină de vară ascunsă ideală pentru a vă bucura de zilele fierbinți de vară în Kikinda.

MONZA Lounge - spatiu amenajat exclusiv de inchiriat. Există o zonă de lounge, un bar și o baie.

Contact:

Adresa: Kralja Petra I 52, Kikinda

https://caffemonza.rs/

tel: +381(0)646465126

e-mail: kontakt@caffemonza.rs

FB: www.facebook.com/MonzaKikinda/

CALENDARUL EVENIMENTELOR TURISTICE - MANIFESTARE PRELUCRATA PE RUTA (IN REPUBLICA SERBIA)

	Numele evenimentului	Locul de desfășurare	Timp de întreținerea	Organizator	Descriere	Info
1	Sarbatori de Paste	Mokrin (Kikinda)	Martie-Aprilie	Organizația turistică a orașului Kikinda	Sărbătorile de Paște și campionatul mondial la baterea ouălor de Paște	https://www.kikinda-turizam.rs/2021/06/24/vaskrsnje-svecanosti/
2	Întâlniri de folclor din Banatul de Nord	Novi Kneževac	Aprilie-Mai	SCA „Tisađende”	Mare întâlnire folclorică cu invitați din Ungaria și România	www.noviknezevac.rs
3	Zilele regiunii DKMT	Majdan, Rabe (Novi Kneževac)	A doua jumătate a lunii mai	Municipiul Novi Kneževac	Deschideți granițele Serbiei, Ungariei și României cu conținut însoțitor	www.noviknezevac.rs
4	Festivalul de folclor	Srpski Krstur (Novi Kneževac)	Ultimul weekend din iunie	SCA “Milan Aivaz(”	Întâlniri de folclor tradițional	www.krstur.com
6	Academia Vidovdan	Novi Kneževac	28.iunie	Municipiul bisericesc Obilićevo	Eveniment cultural	www.noviknezevac.rs
7	„Oraș pe apă” Concurs internațional de gătit supă de pește	Novi Kneževac, malul râului Tisa	Primul weekend din iulie	Municipiul Novi Kneževac	O competiție grozavă de gătit supă de pește cu peste 90 de cazane și un concert al unui artist celebru seara	www.noviknezevac.rs
8	Jamus	Djala (Novi Kneževac))	Sfârșitul lunii iulie	MZ Đala	Concurs de cântăreți amatori	www.noviknezevac.rs
9	Simpozion de sculptură în teracotă „Terra”	Kikinda	Iulie	Centrul Tera pentru Arte Plastice și Aplicare	Simpozion de sculptură în teracotă ca material artistic tradițional al acestei zone	https://terra.rs/
10	Coborâre ușoară pe Tisa	Novi Kneževac	Al doilea weekend din august	Municipiul Novi Kneževac	Rafting unic pe râul Tisa cu bărci neconvenționale și distracție pe tot parcursul zilei pentru toate vârstele	www.noviknezevac.rs
11	Ziua Sfântului Ștefan a Pâinii Noi	Novi Kneževac	Ultimul weekend din august	SCA „Tisađende”	Evenimente culturale si religioase cu frecventa mare	www.noviknezevac.rs

12	Festivalul mamușilor	Kikinda	Începutul lui septembrie	Muzeul Național Kikinda	Un program pentru cei mai mici cu ocazia zilei de naștere a lui Kika	http://www.muzeikikinda.com
13	Dani Ludaje	Kikinda	A doua săptămână a lunii septembrie	Organizația turistică a orașului Kikinda	Evenimente gastronomice și culturale	https://www.kikinda-turizam.rs/2021/05/09/dani-ludaje/
14	Festivalul Internațional „Toboșarii Ciobanilor”	Čoka	A doua jumătate a lunii septembrie	Municipiul Čoka	Festivalul de muzică al toboșarului	https://vojvodina.travel/medjunarodni-festival-cobanski-dobosari-coka/
15	Festivalul de muzică de cameră „Tisin cvet”	Novi Kneževac	Septembrie	Biblioteca Branislav Nušić	Festival internațional de muzică clasică cu tradiție îndelungată	www.noviknezevac.rs
16	Festivalul Internațional Coral "Melodianum"	Kikinda	Al doilea weekend din octombrie	Centrul Cultural Kikinda	Concurs coral din mai multe țări	http://www.kikinda.org.rs/index.php?language=lat&page=ogradu&option=kulturneinstitucije&level=domomladine
17	Festivalul Internațional de Jazz și Blues	Kikinda	A doua jumătate a lunii noiembrie		Festival de muzică jazz și blues	http://www.jazzin.rs/10-internacionalni-jazz-blues-festival-u-kikindi/
18	Concert de Anul Nou	Novi Kneževac	Înainte de Anul Nou	Municipiul Novi Kneževac	Concert pentru concetățeni înaintea sărbătorilor de Anul Nou	www.noviknezevac.rs

CONCLUZIE

Din toate cele de mai sus, se poate concluziona că oferta acestei regiuni este tradițional bogată. Există o mulțime de locuri pe care potențialii turiști le pot vizita, și legate de diferite interese (biserici, mănăstiri, castele, clădiri și evenimente culturale și artistice, situri arheologice, restaurante, hoteluri, peisaje conservate...) și nu toate pot fi numărate și găsite în broșuri, studii și chiar în ediții scrise mai mari. O astfel de lectură cu siguranță nu ar avea sens, pentru că nimic nu reține multă vreme atenția omului modern, ritmul vieții este rapid și în vremea formatelor electronice, conținuturilor prea extinse în formă scrisă le este din ce în ce mai greu să-și găsească scopul. .

Cu toate acestea, acest studiu arată situația de fapt pe care o oferă regiunea și modul în care există. Că tradiția turismului, oricum s-ar numi (culturală, religioasă, etno, rurală, rurală etc.) este ceva pe care această regiune l-a deținut dintotdeauna, că entitățile economice care se angajează serios în activitățile lor sunt cele care supraviețuiesc pe piață. , pe care sunt gata să le învețe, să le schimbe și să se adapteze la cerințele turiștilor.

Banatul este un loc unde fiecare oaspete va găsi ceva pentru el. Atât tineri cât și bătrâni, oameni de familie, pensionari, cupluri, toți pot vedea, auzi, simți ceva nou, interesant sau ceva tradițional vechi cu un strop de tendințe moderne.

Regiunea Valkanj - Novi Kneževac, ca nou traseu turistic care traversează granițele a două țări, România și Serbia, are atât de multe în comun, încât este pur și simplu firesc să creăm o ofertă/produs turistic comun. Fiecare oaspete își poate organiza conținutul și timpul pentru sine combinând multe locuri interesante pe care doresc să le viziteze, să încerce mâncărurile și băuturile tradiționale bune din această zonă și să se relaxeze într-una dintre locurile de cazare de calitate. Cu o campanie de marketing puternică și legături între oferta culturală și turistică, se poate aștepta să crească. timpul petrecut până acum vizitatorii în această zonă (în medie de la maximum 1 noapte până la minim 2 nopți în anii următori implementării proiectului).

De asemenea, conectarea a două țări vecine, a două municipii, printr-un proiect comun, iar ulterior prin coordonarea organizării de evenimente culturale și turistice, incluziunea, este o garanție a îmbogățirii ofertei turistice și a recunoașterii regiunii ca destinație turistică.

Următoarele faze de cooperare vor avea ca scop includerea a cât mai mulți oameni de afaceri și deschiderea de noi facilități de catering, creșterea numărului de înnopțări și extinderea ofertei gastronomice.

Studiul traseului turistic Novi Kneževac, Čoka, Kikinda

Interreg - IPA CBC România - Serbia

UNIUNEA EUROPEANĂ

Cooperare dincolo de frontiere.

Programul Interreg -IPA de Cooperare Transfrontalieră România-Serbia este finanțat de Uniunea Europeană prin Instrumentul de Asistență pentru Preaderare (IPA II) și cofinanțat de statele partenere în program.

Titlul proiectului: Folosirea tradițiilor culturale din regiunea Valcani-Novi Knezevac
pentru promovarea turismului în Banatul istoric – RORS 395
Editorul materialului: Municipiul
Novi Kneževac
Data publicării: Mai 2022

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod necesar poziția oficială a Uniunii Europene.

Pentru eventuale sesizări, contactați: romania-serbia@mdrap.ro